

mishi

THOUGHTS

misli (THOUGHTS) – Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urednik in upravnik (Editor and Manager) Fr. Ciril A. Božič, O.F.M., Baraga House, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Ureja (Production Editor) in računalniški prelom Draga Gelt in Marija Anžič + Naslov: MISLI, P.O.Box 197, Kew, Vic. 3101 + Tel. (03)9853 7787 – Fax (03)9853 6176 – E-mail: misli@infoxchange.net.au + Naročnina za leto 2001 je 20 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 50 dolarjev + Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjenišvo za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo + Prispevkov brez podpisa ne objavljamo + Za objavljene članke odgovarja pisec sam + Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 – Tel. (03)9387 8488 – Fax (03)9380 2141. ISSN 1443-8364

VSAK KONEC NAZNANJA TUDI NOV ZAČETEK

Ko je moj predhodnik p. Metod Ogorevc v zadnji številki navedel svetopisemskega pridigarja 'o boljšem koncu reči kot njenem začetku', me je samo še dodatno spodbudil, da se ob prevzemu urednikovanja naših MISLI z molitvijo obrnem na Vsemogočnega, naj bo blagoslovljen tudi ta začetek, naj Božja milost po Mariji Pomagaj spremlja naše in vaše delo.

Številka, ki je pred vami, je v večini posvečena zlatemu jubileju slovenskega dušnega pastirstva Frančiškovih bratov v Avstraliji, praznovanjem in srečanjem z mariborskim gospodom škofom dr. Francem Krambergerjem in provincialom slovenske frančiškanske province Sv. Križa patrom Stanetom Zoretom. Seveda ne manjka tudi kronika vsaj nekaterih dogajanj v zadnjem času med nami. Upam, da boste radi prebirali te strani. Da bo šlo lažje, smo za eno številko povečali črke. Tako bodo oči manj utrujene in branje lažje. Potrudili pa se bomo, da bo tudi zanimivo. K temu pa lahko pomagate tudi Vi!

Prisrčen pozdrav po vseh širjavah Down Under, pa tudi vsem vam, ki nas onstran oceanov berete in spremljate. Naj Misli ostajajo naša močna vez.

Bog živi! *pater Ciril A. Božič*

Glasba iz Baragove knjižnice

NOVE KASETE

CENA \$12

NONET CERTUS - Ave Marija
ANSAMBEL BRATOV AVSENIK - Vse življenje same želje
ANSAMBEL LOJZETA SLAKA - Na vseh straneh sveta
IZTOK MLAKAR - Štorije in baldorije
ZLATKO DOBRIČ - Sedem dolgih let
PETER BREEN - Rainbows in the Rain
VESELA JESEN - 25 let zlate štajerske popevke
BIG BEN - Največji uspehi
ALPSKI KVINTET - Ave Marijo zvoni
SVETA NOČ - Zbor mariborske stolnice
BRATJE IZ OPLOTNICE - Pesem nikoli ne umre
SIMONA WEISS - Mati
NACE JUNKAR - Slovenski mornar
BRANE DRVARIČ - Ostani z mano
RAZLIČNI IZVAJALCI - Zate Slovenija (Aleksander Mežek, Oto Pestner, Helena Blagne, Pop Design, Čuki, Edvin Fliser, Obvezna smer)
NONET CERTUS MARIBOR - Slava tebi, Slomšek škof
BIG BEN - Nobody Knows
DESETI BRAT - Pelin roža
LJUBLJANSKI OKTET - Slovenija moja dežela
OTO PESTNER - Ciganska kri
WOLF - Angel varuh
MAGNET - Polnočni poljub in največje uspešnice

NOVE ZGOŠČENKE (CD)

CENA \$22

ANS. BRATOV AVSENIK - Zvezde na nebu žare - Srečno novo let
MARIBORSKI OKTET - Jubilejni koncert ob 20-letnici
KOMORNI ZBOR AVE - Eno dete je rojeno
SLOVENSKI OKTET - The Mastersingers of Slovenia

Slika na naslovnici je delo melbournske umetnice ZORKE ČERNJAK.

misli

DOBER DAN, DOBRI LJUDJE

p. Ciril A. Božič

Leto 50, št. 9
September 2001

Dober dan, dobri ljudje	
- p. Ciril Božič	- stran 193
Hvalnica stvarstva	- stran 195
Sv. Ciril in Metod Melbourne	
- p. Ciril Božič	- stran 196
Pridiga mariborskega škofa	- stran 198
Nagovor patra provinciala	- stran 201
Naše nabirke	- stran 295
Iz naših misijonov	- stran 206
Sveti Frančišek Asiški	
- Marija Kmetova	- stran 209
Sv. Rafael Sydney	
- p. Valerijan	- stran 210
Sv. družina Adelaide	
- p. Janez & p. Filip	- stran 215
P. Pepi piše	- stran 216
Križem avstralske Slovenije	- stran 218
Kotiček naših mladih - The Corner	
- Andrew Bratina	- stran 221
Voice from Sydney	- stran 222
Marija, pribežališče grešnikov	
A.M. Slomšek	- stran 222

DOBER DAN, DOBRI LJUDJE – tako se mi zdi, da vas moram po zgledu svetega Frančiška Asiškega nagovoriti ob začetku mojega urednikovanja MISLI - informativnega mesečnika za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji.

Pravkar smo slovesno sklenili praznovanja ob 50-letnici delovanja slovenskih frančiškanov v deželi pod Južnim križem – Avstraliji. Naš kontinent sta v drugi polovici avgusta in v prvi polovici septembra 2001 prekržarila mariborski škof dr. Franc Kramberger in provincial slovenske frančiškanske province Svetega Križa pater Stane Zore. Z njima in z vami, drago slovensko občestvo v Avstraliji, smo bratje p. Valerijan, p. Filip, p. Janez, p. Metod in p. Ciril izrekli zahvalo Bogu po Mariji Pomagaj za vse milosti, ki nam jih je Bog dal v tej naši novi domovini. Ko ob zlatem jubileju prevzemam odgovornost za življenje in vitalnost Misli, s hvaležnostjo mislim na vse, ki so pisali in urejevali to pomembno glasilo slovenskega življa v Avstraliji. Najprej mi seveda roma spomin in zahvala k pokojnemu patru Baziliju, ki sem ga natanko pred štirimi leti v imenu slovenske frančiškanske province pokopal. Takrat se mi še sanjalo ni, da bom v tako kratkem času že njegov drugi naslednik. Pa bo verjetno že tako prav. Sam sem hotel nekoliko drugače – videl sem se v Sydneyu. Pa je že prav tako, da spoznam, da je Božja volja včasih malo drugačna od moje. Ji pa hočem slediti, to je pomembno. Pater Bazilij je urednikovanje prevzel od p. Bernarda Ambrožiča marca 1972. Njegova zadnja številka, ki jo je še uspel skoraj v celoti pripraviti, so Misli, julij 1997. Tisto številko sem takrat po njegovem pogrebu pomagal dokončati. A se je moje urednikovanje že tedaj zasejalo?

“Hvaliti svoje rajne dobrotnike, povzdigovati njihova lepa dela in znamenite zasluge nam je prav toliko dolžnost, kakor posnemati njihove slavne zglede. Kdor ne časti svojih slavnih prednikov, ne zasluži biti njihov vrli naslednik.

Hvalimo torej, dragi prijatelji, sloveče može, rodoljube naše, ponavlja je njihov spomin,” nam naroča Slomšek.

Sredi 19. stoletja je A. M. Slomšek, kot novoposvečeni škof označeval pot, po kateri naj bi hodili verniki njegove škofije. Vabi jih, naj mu pomagajo “gorico lavantinske škofije pridno in dobro okopavati z nauki svete katoliške vere, katera je luč, ki nam sveti v večno življenje.

Največja bogatija, najdražji zaklad, najlepša čast, je katoliška vera.”

Slomškova nedelja je letos
30. septembra.

V življenju sem imel milost srečanja s patrom Benom Korbičem, ki je s p. Klavdijem Okornom začel orati brazde slovenske pastoralne in tiskane besede v Avstraliji. Za njima jih je urejeval p. Rudolf Pivko – tudi na njegovem grobu sva bila pred leti s p. Valerijanom. V duhu se selim na pokopališče v Rookwood v Sydney k patru Bernardu Ambrožiču, dolgoletnemu uredniku Misli (»šestnajst let in pet mesecev sem z veseljem in ljubeznijo urejeval list Misli«, je zapisal v uvodniku številke 1-2, leta 1972).

Prisrčna zahvala p. Metodu in Katarini Mahnič ter vsem sodelavcem, ki jih je p. Metod poimenoval v zadnji številki. Sedaj čaka to delo naju z Marijo Anžič, laično misijonarko, ki je pet let delovala na misijonu Nangoma v Zambiji. Hvaležen sem ji za njeno odločitev, da bo delala v slovenskem misijonu v Avstraliji. Hvala Dragi Gelt, da naju uvaja v to delo. Seveda pa ne more biti dobrega glasila brez vas, dragi naročniki, dopisniki in sodelavci.

MISLI naj še naprej zapisujejo in oblikujejo življenje slovenske skupnosti v Avstraliji. Tako, kot so to uspešno delale prvih prazničnih petdeset let, tako naj bodo - kljub našemu staranju - z mladostno vedrino sveže, povezovalne, informativne in oblikovalne v desetletjih, ki so pred nami. Bog daj, da bo tako!

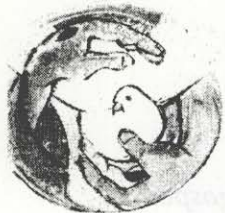

Najvišji, vsemogočni, dobri Gospod,
tebi hvala, slava in čast in ves blagoslov.
Tebi, najvišji, edinemu pristoji
in nihče ni vreden tebe imenovati.
Hvaljen, moj Gospod,
z vsemi tvojimi stvarmi;
posebno s soncem, velikim bratom,
ki razsvetluje dneve in nas.
Lepo je in v velikem sijaju žari.
Tebe, Najvišji, odseva.
Hvaljen, moj Gospod,
v sestri luni in zvezdah;
ustvaril si jih na nebu jasne,
dragocene in lepe.
Hvaljen, moj Gospod,
v bratu vetru in zraku,
v oblačnem in jasnem,
sploh v vsakem vremenu,
s katerimi ohranjaš vse stvari.
Hvaljen, moj Gospod,
v našem bratu ognju,
v katerem nam noč razsvetljuješ;
lep je in vesel in krepak in močan.

Hvaljen, moj Gospod,
V naši sestri zemlji,
ki nas kakor mati hrani in nam gospodinji
in prinaša različno sadje
in pisane rože z zelenjem.
Hvaljen, moj Gospod,
v onih, ki zaradi tvoje ljubezni odpuščajo
in prenašajo slabost in trpljenje.
Blagor njim, ki ostanejo v miru,
zakaj ti, Najvišji, jih boš kronal.
Hvaljen, moj Gospod,
v naši sestri smrti,
ki ji nihče v življenju ne uide.
Gorje jim, ki umrejo v smrtnem grehu,
a blagor njim, ki počivajo
v tvoji najsvetejši volji,
zakaj druga smrt jim
ne bo mogla storiti žalega.
Hvalite in poveličujte mojega Gospoda
in zahvalite se mu
in služite mu v veliki ponižnosti.

(Prevod: Vital Vodušek)

sv. ciril in metod

MELBOURNE

p. Ciril A. Božič, OFM
SS. Cyril & Methodius Slovenian Mission
Baraga House, 19 A'Beckett St.
Kew, Vic. 3101
Tel.: (03)9853 8118 in (03) 9853 7787
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
Dom počitka - Mother Romana Home
11-15 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101,
Tel.: (03) 9853 1054 Fax: (03) 9855 0811

ZLATI JUBILEJ – 50-letnica delovanja slovenskih frančiškanov je zaznamoval drugo polovico avgusta in prvo polovico septembra leta Gospodovega 2001. Iz domovine sta zato prišla imenitna gosta: mariborski škof dr. Franc Kramberger in provincial slovenske frančiškanske province p. Stane Zore, ki sta ob spremljavi provincialovega delegata v Avstraliji p. Filipa Rupnika obiskala vse slovenske naselbine na tem metulju podobnem kontinentu. Dogodkov in srečanj je bilo toliko, da bomo morali o njih podrobneje pisati še v naslednjih številkah Misli. Ker sam nisem bil navzoč pri srečanjih po slovenskih klubih in

društvih v Melbournu, bom za prihodnjo številko revije zaprosil rojake, da napišete svoje vtise in poročila o teh srečanjih. Vabljeni pa tudi rojaki iz vseh avstralskih širjav, da se oglasite! Za sedaj pa bom oživil nekaj dogodkov iz Oznanil, kakor jih je zapisal p. Metod. Pater Ciril je namreč prišel v Melbourne v soboto, 25. avgusta 2001, kmalu po poldnevu. Večer te sobote je bil kot mogočna vigilijska slovesna praznovanje zlatega jubileja: Ob 18. uri smo zapeli litanije Matere Božje in prejeli blagoslov z Najsvetejšim. Prav posebno doživetje je bilo, da smo bili vsi Frančiškovi bratje, ki delujemo v Avstraliji, zbrani okoli

oltarja: ob škofu in provincialu starosta p. Valerijan, p. Filip, p. Janez, p. Metod in p. Ciril. Ob 19. uri je bil v dvorani dvojezični kulturni program na visoki kvalitetni ravni, za kar gre zahvala organizatorjem in izvajalcem, ki so zapisani v posebni programski knjižici. Slovesnosti so prisostvovali tudi gostje iz avstralskega javnega,

političnega, kulturnega, gospodarskega in cerkvenega življenja.

Sprejem gospoda škofa in patra provinciala je bil na letališču Tullamarin v torek, 21. avgusta, na Ansett Domestic Terminalu. Že ta

spocetja, ki so delovale v Melbournu in Sydneyu. Vrhunec slovesnosti pa je bila slovesna škofova sv. maša v nedeljo, 26. avgusta 2001, v naši cerkvi ob 10. uri. Žal je to dopoldne deževalo in zato ni bilo mogoče imeti slovesnosti pred lurško votlino, so pa ljudje lahko spremljali sveto daritev tudi v dvorani. Po svoje tudi lepo, saj je cerkev sv. Cirila in Metoda v Melbournu prva slovenska cerkev na avstralskih tleh. Lahko bi rekli, da je kot nekakšen temeljni kamen slovenskih cerkva v Avstraliji. Sveto mašo je poživiljalo zborovsko in ljudsko petje – mladih in starejših, gospod škof dr. Kramberger nam je lepo pridigal (njegovo pridigo objavljamo na straneh 198-201). Ob sklepu smo blagoslovili še spominski mozaik na steni stare kapele s simbolom praznovanja, delo Lojzeta Jeriča. Ta mozaik in tabla z napisom sporočata: V priznanje vsem slovenskim prostovoljcem v Victoriji in na Tasmaniji, ob mednarodnem letu prostovoljcev in 50. obletnici slovenskih frančiškanov v Avstraliji. Odkril in blagoslovil slovenski frančiškanski provincial p. Stane Zore, 26. avgusta 2001.

Naj še enkrat zapišem: Ker nisem imel te prilike, da bi vse to mnogo delo in napore pa tudi srečanja doživljal in spremljal v živo in

dan zvečer je bila ob 19. uri sv. maša in srečanje na Slovenskem društvu na Elthamu. Podobno je bilo v sredo na Jadranu, v četrtek v St. Albansu in v petek na Planici.

Teden dni pred vrhuncem slovesnosti, 19. avgusta, je bila odprta zanimiva razstava v veliki jedilnici Baragovega doma, ki prikazuje utrinke petdesetletnega dela slovenskih frančiškanov in sester frančiškank Brezmadežnega

pridnih rok in glav, ki ste ob tem praznovanju in seveda mnogi že desetletja, od začetkov verskega in kulturnega središča v Kew, pridno gradili zidove in živo občestvo – brez vseh teh »graditeljev« ne bi bilo ne cerkve ne dvorane ne Baragovega doma ne Doma matere Romane. Razumete, da je nemogoče vse tukaj zapisati po imenu, čisto mogoče pa je vse priporočiti Bogu po Mariji Pomagaj. Pristrčno se vsem zahvaljujem. Dela je bilo veliko v kuhinji, dvorani, cerkvi, domu in okolici. Bog je videl. Bog lonaj vsem!

PATER METHOD je v zgodnjih urah srede, 5. septembra 2001, odletel z melbournskega letališča proti Singapurju, Indiji in nato Sloveniji, od tam pa čez kakšen mesec naprej v Združene države Amerike, kjer ga čaka odgovorno delo in služenje v Lemontu pri Chicagu. Zahvaljujem se vsem, ki ste mu vsa štiri leta pomagali. Veliko delo ste opravili. Prepričan sem, da bomo zmogli skupaj nadaljevati poslanstvo in naloge, ki jih pred nas postavlja življenje. Naša požrtvovalna

gospodinja Francka Anžič in pater Ciril Božič se bomo trudili, da bo Baraga House še naprej res slovenski dom, kjer bo doma gostoljubje, da bo 'fletno in domače', kakor je imel navado

reči pokojni p. Bazilij. S skupnimi močmi, dobro voljo in plemenitimi nameni bomo lahko naredili še marsikaj dobrega in lepega. Dragi p. Metod, naj Te spremlja varstvo in mogočna priprošnja Marije Pomagaj, sveta brata Ciril in Metod pa naj še naprej navdihujeta najino pot. Bog lonaj, ker smo prijatelji. Bog živi!

PRIDIGA MARIBORSKEGA ŠKOFA DR. FRANCA KRAMBERGERJA

50 - letnica slovenskega dušnega pastirstva v Avstraliji

Slovensko središče sv. Cirila in Metoda v Melbournu, 26. 8. 2001

»Naši rojaki v Avstraliji obhajajo 50-letnico slovenskega dušnega pastirstva«, je objavil katoliški tednik Družina v matični domovini. Tudi radio Ognjišče in tukajšnji mediji so objavili ta dogodek. Zunaj cerkve sv. Cirila in Metoda in v njej sami vidimo številko 50 - častitljivi jubilej. Obhajati obletnico ne pomeni samo priznati zgodovinsko resničnost 50-letnega dogajanja, ali prirediti lepo jubilejno slovesnost, marveč pomeni mnogo več: pomeni priznati, znova odkriti in v zavesti poživiti korenine, iz katerih rastemo kot ljudje, kristjani in narod bodisi doma ali

drugod po svetu. Obhajati jubilej pomeni čutiti se sestavni del te zgodovine, čutiti se nosilca verskih, kulturnih in narodnostnih vrednot, zavedati se dolga in hvaležnosti do vseh, ki so za to versko, kulturno ter narodnostno dediščino skrbeli, jo bogatili, da jo neokrnjeno ponesemo preko praga v tretje tisočletje. Tako jubilej ni le spomin na zgodovinsko preteklost, marveč obveznost za prihodnost. O tem govori vrsta jubilejnih dogodkov: srečanja s posameznimi slovenskimi društvi, včerajšnja akademija, stalna razstava v Baragovem domu in današnje evharistično slavlje v tej cerkvi sv. Cirila in Metoda.

O prvih kristjanih je zapisano v svetem pismu (Apd 2, 42-47), da so bili stanovitni v nauku apostolov, bratski skupnosti, lomljenju kruha ali sveti evharistiji in molitvah.

Bili so enega duha in enega srca. To so bili prvi kristjani: bratsko občestvo, zbrano ob oltarju, stanovitno v nauku apostolov, zbrani pri lomljenju kruha ali sveti evharistiji, enega duha in srca, veselo, preprosto, pri vseh priljubljeno. In to uresničujete že 50 let, dragi rojaki, tu v Avstraliji. Današnje jubilejno slavlje na viden način to dokazuje. Uresničuje se Pavlova beseda: Niste več tujci in priseljenci, marveč sodržavljeni z mnogimi drugimi narodi v Avstraliji, domačini, a kot kristjani, kot živa Cerkev slovenskih vernikov v Avstraliji.

Ob tem smo poslušali pomenljive odlomke Božje besede. Najprej se je oglasil starozavezni prerok Ezekijel. V njegovem času je izvoljeni izraelski narod doživljal usodne trenutke svoje zgodovine. Ves narod je bil v sužnosti, razkropljen kakor ovce brez pastirja. In ko je bila nevarnost za narod največja, je Bog spregovoril po preroku Ezekijelu in napovedal rešitev. Kakor pastir zbere ovce iz

vseh krajev, kamor so se razkropile oblačnega in temnega dne, tako bo zbral razkropljeno ljudstvo, ga privedel v njihovo deželo in bo zanje skrbel. »Izgubljene poiščem, razkropljene pripeljem nazaj, ranjene obvežem, bolne okrepčam, zdrave in krepke obvarujem« (Ez 34, 11-16).

Po drugi svetovni vojni se je nekaj podobnega zgodilo s slovenskim narodom. Zaradi povojnih dogodkov se je velik del slovenskega naroda razkropil po vsem svetu. Na tisoče in tisoče Slovencev je bilo pregnanih in izseljenih, med njimi ste bili tudi vi, ali vaši očetje in matere. Tu v Avstraliji ste našli zatočišče. Cerkev je kot mati poskrbela za vas, vas po dušnih pastirjih, očetih frančiškanih poiskala, zbrala in začela redno dušno pastirstvo med vami. Po dolinah, hribih in mestih petega kontinenta vas je obvarovala pred verskim, duhovnim, kulturnim in narodnostnim propadom. Upravičeno bomo ob koncu slavlja zapeli zgodovinski Te Deum – Tebe, Boga hvalimo.

Drugi pomenljiv odlomek Božje besede je evangelij, ki smo ga poslušali: Vi ste sol zemlje! Vi ste luč sveta. Te besede je rekel

Kristus svojim učencem in jih ponavlja vsem generacijam kristjanom!

Vi ste sol zemlje! Sol ima tri lastnosti:

a) daje se v hrano, kjer se raztopi, izniči, da je ne vidimo, kakor da je ni, a jo okušamo v vsakem grizljaju.

b) daje hrani okus in naredi, da je hrana užitna; brez soli je vsaka jed prazna, brez okusa in se človeku upira; dovolj je samo malo soli in jed je drugačna;

c) končno sol varuje jed pred gnilobo, pokvarljivostjo; po soli ostane hrana zdrava.

V tej primeri spoznamo najprej Kristusovo poslanstvo, njegovo vlogo v zgodovini človeštva. Bil je sol zemlje, sol vse zgodovine. Z učlovečenjem je postal nam vsem enak, eno z nami, kakor sol s hrano. S svojo smrtjo na križu se je popolnoma razdal, izničil, kakor da ga na svetu ni bilo. S svojim vstajenjem pa je sicer nevidno, vendar resnično med nami, na svetu, v vsakem koščku zgodovine. Prav zaradi te resnične pričujočnosti ima vsa zgodovina, vsaka civilizacija, vsaka kultura, vsak človeški rod, okus po Bogu, po Kristusu in njegovem evangeliju.

Brez Kristusa bi bilo življenje prazno, brez prave vsebine, brez smisla, brez predokusa po večni sreči. Brez Kristusa bi bil svet kakor jed brez soli.

Toda Gospod je rekel učencem in pravi nam: Vi ste sol zemlje. Zato v tej primeri spoznamo tudi svoje poslanstvo, poslanstvo kristjana v svetu. Kaj

spoznamo? Najprej moramo biti v svetu kakor sol v hrani. Ne smemo bežati od sveta, ne smemo ga obsoditi. Z našo obsodbo svet ne bo postal boljši. Kristus nas pošilja v svet, da v njem, v družbi, v svojem okolju, v osebni družinski in javni življenju delujemo kot sol, to pomeni da dajemo s svojim krščanskim življenjem vsemu okus po evangeliju, po Kristusu, po Bogu. Samo tako bomo sodobni svet izboljšali, ga obvarovali pred sodobnim razpadanjem in gnilobo ali pokvarljivostjo.

Vi ste luč sveta.

Če sol deluje navznoter, v globino, pa luč deluje navzven, pošilja svetlobo na vse strani, razprši temo in mrak. Tudi luč ima tri lastnosti:

a) Luč naredi vsako stvar vidno, da jo spoznamo. V temi je vsaka stvar anonimna, kakor da je ni.

b) Luč omogoča življenje. Kjer ni luči ali svetlobe, vse usahne, umre. Tudi človek v samici shira.

c) Luč ni namenjena sami sebi. Nobena luč ne sveti sebi, marveč omogoča, da drugi vidijo in spoznajo, kje so in kam gredo.

Kako nazorno je Kristus s to primero orisal poslanstvo kristjana. Ob nas kristjanih, iz našega življenja bi morale postati vidne sodobnemu svetu tiste vrednote, duhovne vrednote, ki jih današnji svet ne vidi ali noče videti: poštenost, iskrenost, pravičnost, dobrota, mir, medsebojno spoštovanje, ... Ob nas, iz našega življenja, bi moral biti viden in spoznaven evangelij, še več, sam Kristus kot Bog in človek. Ljudje želijo dandanes vse videti in se na lastne oči prepričati o resnici. Tudi Boga bi radi videli, ne naslikanega, umetniško upodobljenega ali izklesanega iz kamna ali lesa, marveč radi bi videli Boga v življenju kristjana. In če to uresničimo, potem prinašamo svetu novost, takrat svetimo drugim in živimo za druge. Nihče ni kristjan samo zase. Kristjani nismo privatniki, obdani z obzidjem ali visoko ograjo, kristjani smo občestvo, smo bratska skupnost, v kateri živimo drug za drugega, smo luč, postavljena na svetilnik, da svetimo vsem, ki so v hiši, to pomeni v naši družini, v našem okolju, v naši družbi ...

Nič lepšega in važnejšega vam, dragi naši rojaki, bratje in sestre, ne morem zaželei v tem jubilejnem slavlju, kakor da ponovim Kristusove besede iz evangelija: Naj sveti vaša luč pred ljudmi, da bodo videli vaša dobra dela, vašo vero, vašo zvestobo slovenskim koreninam, slavili pa nebeškega Očeta (Mt 5, 13-16).

NAGOVOR PROVINCIALA P. STANETA ZORETA

Slavnostna akademija 25.8.2001

Spoštovani častni gostje, dragi bratje in sestre,
rojaki, prijatelji!

Obhajamo 50-letnico prihoda slovenskih frančiškanov med naše izseljence na Avstralsko celino.

50 let je malo, če jih postavimo ob vso zgodovino našega naroda in malo več kot trenutek v več kot 1250 letih krščanstva med nami.

Za vsakega izmed vas pa je teh 50 let veliko. V teh letih ste uresničili svoje načrte, ustanovili ste družine, zgradili domove, videli kako rastejo vaši otroci in vnuki. Zgodilo se je toliko stvari, da bi mogel vsak med nami napisati knjigo svojega življenja. Zato se danes zahvaljujemo za 50 pomembnih let. Ob tej priliki se želim zahvaliti avstralski državi, ki je sprejela naše ljudi in tudi naše brate, jim omogočila bivanje in delo, z eno besedo - omogočila jim je prihodnost.

Želim se zahvaliti Cerkvi v Avstraliji, ki je razumela potrebo ljudi in jim omogočila, da so lahko obhajali bogoslužje v domačem jeziku, saj ne moreš nikoli tako iz srca nagovoriti Boga kot v jeziku, ki te ga je naučila tvoja mama.

Želim se zahvaliti avstralskim frančiškanom, ki so slovenske frančiškane sprejeli res kot brate

in jim na različne načine pomagali, da so mogli opravljati svoje poslanstvo med rojaki. Hvaležen sem jim za sodelovanje in podporo, ki nam jo dajejo tudi danes. Zahvaljujem se tudi vsem našim bratom, ki so sprejeli klic in odšli za njim, čeprav je bilo področje

delovanja tako zelo oddaljeno: od prvih dveh, patra Bena in patra Klavdija do patra Cirila, ki je prišel danes. Pokojnim naj Bog da nagrado, živim naj daje blagoslov.

Končno se želim zahvaliti tudi vsem slovenskim rojakom, ki ste našim bratom pomagali pri začetnih prizadevanjih, pa skozi vseh 50 let do naših dni. Hvala vam za zvestobo Bogu, Cerkvi in narodu. Ostali ste kristjani in Slovenci, čeprav vem, da ne eno ne drugo ni bilo lahko.

Zadnji generalni kapitelj našega reda je potekal pod geslom: Memoria et profetia – spomin in preroštvo. Naj bo tudi ta obletnica v podobnem duhu:

Hvaležen pogled nazaj in pogumen korak naprej.

IZ KRONIKE dogodkov poroča še p. Metod KRSTI:

ALEKSANDER MIROSLAV McGOWAN, rojen 30. januarja 2001, oče Ross McGowan, mama Silvia, roj. Marusic, botra Margaret McClean in Ivan Powell, krščen v naši cerkvi 5. avgusta 2001.

JAYAHN FRANCIS DEMARCHI STOLFA, rojen 9. marca 2001, oče Mark Demarchi, mama Denise Stolfa, botra Diana in Robert Stolfa, krščen v naši cerkvi 11. avgusta 2001.

POGREBI:

Pri pospravljanju in sortiranju papirjev sem opazil, da v Mislih še ni bil objavljen pogreb **STANKA OGRIZ** ki je umrl v St. John of God bolnici v Geelongu, 3. junija letos. Rojen je bil

v Mislinji 16. oktobra 1936. Ima eno sestro in trinajst polbratov in polsester. Potem, ko je bil pol leta v Avstriji je leta 1959 prišel v Avstralijo. Najprej je bival v kampu Bonegila, potem pa prišel v Geelong, kjer se je zaposlil v tovarni Ford in bil tam zaposlen trideset let. Leta 1960 se je v Kew-ju poročil z Natalijo Tomšič, doma iz Postojne.

V zakonu so se jima rodili: Doris, Anita in Melisa. V soboto, 2. junija ga je zadela kap in naslednji dan je umrl. Pogrešali ga bosta tudi vnukinji Tahlia in Bianca in mnogi prijatelji, posebno na društvu Ivan Cankar Geelong, kjer je bil član. Pogrebno sv. mašo sem opravil v St. Thomas Church v Geelongu, pokopan pa je na pokopališču v Heightonu.

JASON FEKONJA, novorojenček mame Shaewan Chiaseeha in očeta Zlatka Fekonja,

rojen in krščen v St. Vincent Private Hospital v Melbourne, boter Frank Fekonja, je umrl tri ure po porodu, 12. julija 2001 v bolnici. Pogrebna sv. maša je bila v naši cerkvi, pokopan je na pokopališču v Warrandyte. Zato, da je bil otrok krščen, se zahvaljujem staremu očetu Francu Fekonja, ki me je za krst poklical iz bolnice. Pogrešal ga bo tudi šestletni bratec Adam.

FRANK TERNAR je umrl v Footscray Hospital 22. julija. Rojen je bil 19. novembra 1921 v Turnišču kot tretji od petih otrok. Samo najmlajša sestra Ana še živi v Prekmurju. Izučil se je za čevljarja. Poročil se je 16. februarja v Turnišču z Marijo Gerkeš iz Gomilic. V Gomilicah, kjer sta živela, so se jima rodili otroci: Toni, Marija in Barbara. Od doma so odšli ilegalno v Avstrijo, kjer so bili tri mesece v kampu, potem pa so marca 1960 prišli z ladjo Sydney v Melbourne, v St. Albans, k Marijini sestri. Pri sestri so bili tri tedne, svoj dom pa so si leta 1968 ustvarili v St. Albansu. Franc je delal v tovarnah Olympic General, Olympic Tire in Dunlop. Pred štirimi leti je zbolel in po operaciji se mu je zdravje izboljšalo. Poleg omenjenih zapušča pet vnukov. Družina je bila med seboj tesno povezana. Pogrebno sv. mašo sem opravil v cerkvi Sacred Heart v St. Albansu. Pokopan pa je na pokopališču Keilor.

LUDVIK TALBEN je umrl doma v Richmondu 6. avgusta 2001. Rojen je bil v Horjulu 29.7.1921, v družini šestih otrok. Mici in Julka živita v Sloveniji, en brat je umrl, enega so ubili partizani, ena sestra pa je umrla v Beogradu. Ludvik je bil star tri leta, ko mu je umrla mama. Oče se je še enkrat poročil, Ludvik pa je šel petleten služiti h kmetu. Med vojno je bil pri domobrancih, zbežal in bil ranjen. Nemci so ga prijeli in ga poslali v Italijo na okrevanje. Iz Napolija je prišel leta 1950 najprej v kamp Bonegilla, od tam pa je prišel

delat na železniško postajo na Spencer Street, Melbourne, kjer je ostal trideset let. Leta 1950 je spoznal Angelo, roj. Ludvik in 1956 sta se poročila. Kupila sta hišo v Richmondu in tam so se jima rodili otroci Kristina, Frank, in Rozika. Pogrešalo ga bo tudi sedem vnukov. Pogrebna sv. maša je bila v cerkvi sv. Ignacija v Richmondu, pokopan pa je na pokopališču v Springvalu.

ZAHVALA

Za vedno nas je zapustil dragi mož, oče, in stari oče Franc Ternar. Radi bi se od srca zahvalili vsem, ki ste se udeležili rožnega venca in pogrebne sv. maše ter ga spremili na zadnjo pot, na pokopališče Keilor in darovali cvetje. Tudi lepa hvala p. Metodu za molitve in cerkveni obred. Žaljujoči: žena Marija, sin Anton, hčerki Marija in Barbara ter vnuki. Dragi Franc, počivaj v miru Božjem.

23. avgusta 2001 je v Betlehem Hospital umrl EDVIN BEMBIČ. Rojen je bil 28.3.1931 v vasi Lopar, Bertoki. Leta 1955 je prišel v Avstralijo v Fremantle. Leta 1959 se je poročil z Marijo Bratina. V zakonu sta se jima rodila sinova Robert in Walter. V Trstu ima še živo 94 let staro mamo Zofijo, v Sloveniji pa sestro Rinaldo Fikfak. Molitve zanj je opravil p. Filip Rupnik v ponedeljek, 27. avgusta, naslednji dan, 28. avgusta, pa je bila pogrebna sv. maša v cerkvi sv. Leonarda v Glen Waverley in nato pogreb na pokopališču v Springvale.

+++

V prvem tednu mojega služenja v Melbourne smo doživeli tri smrti naših rojakov in dva pogreba. Dne 30. avgusta 2001 je v bolnišnici Alfred Hospital v Melbourne umrl RUDOLF JAKSETIČ, rojen 28. 8. 1932 v Podgrajah pri Ilirski Bistrici. Leta 1957 se je v Barriju poročil z Emilijo Iskra iz Zabič in naslednje leto 1958 sta prispela z ladjo Toscana v Avstralijo. Delal

je kot mizar, nato pa sta skupaj z bratom Hermanom (+1992) in pozneje še s sinom Williamom imela samostojno gradbeno podjetje. Rudi je imel rad družino in petje. Bil je član pevskega zbora Jadran (Planika), zato so mu ob slovesu zapeli njegovi prijatelji. Pater Metod ga je v bolezni redno obiskoval in dva tedna pred smrtjo podelil zakramente. Za Rudijem žalujejo: žena Milka, sin William z ženo Saly in otrokoma Loren in Haryjem, hčerka Tanja z zaročencem Collinom; v domovini brat Milan in sestre Jolanda, Malka in Verginija z družinami. Rožni venec zanj smo molili v ponedeljek, 3. septembra, v naši cerkvi ob pol osmih zvečer. Pogrebna sveta maša je bila v Kew 4. septembra, ob 11. uri in nato pa pogreb na pokopališču Keilor.

ANTON ŽUŽEK, rojen 23. 1. 1939 v Pivki, je umrl 1. 9. 2001 v Maryborough Hospital. Pater Filip ga je obiskal in mu podelil zakramente v bolnišnici v Ballaratu. Za njim žalujejo žena Agnes r. Anderson, otroci Ernest, Angel, Leo, Rudolf in Ivanka z družinami, 13 vnukov in v Sloveniji sestre Rafka, Ivanka in Ernesta z družinami. Pogrebno sveto mašo smo imeli v cerkvi sv. Leona Velikega v Altoni North 6. septembra 2001 ter nato pogreb na Altona Memorial Cemetery.

Po pogrebu Antona Žužka sem hitel v bolnišnico Western Hospital v Footscray, da bi obiskal MARJANA BUBNIČA. Pa mi je sestra na oddelku 2W povedala, da je sredi dneva umrl (+6. 9. 2001).

Werner Remšnik nam je sporočil smrt prijatelja STANKA PIBERNIKA, ki je umrl 22. 8. 2001 v bolnišnici v Nambour v Queenslandu. Rojen je bil 8. 2. 1922 v Mokronogu na Dolenjskem. Kot mlad fant je bil v Veržehu pri salezijancih. Ko je izbruhnila

vojna, so ga poslali na delo v Avstrijo, potem je bil nekaj časa pri domobrancih, leta 1945 pa pobegnil v Avstrijo in leta 1950 je prišel v Avstralijo – najprej v Bonegillo ter nato v Melbourne. Delal je v General Motors, nato je bil računovodja v tovarni čokolade Nestles. Poročen je bil s Hrvatico Darinko r. Kabur, doma iz Konjščine pri Krapini. Leta 1987 se je preselil v Queensland. Pokopan je bil v Baderin, 23. avgusta 2001.

Naše pokojne priporočamo Božjemu usmiljenju, njihovim sorodnikom pa izrekamo sožalje.

* * * * *

O LETOŠNJEM OČETOVSKEM DNEVU je setavila lep zapis Anita Fistrič. Takole je zapisala: Letošnji očetovski dan je bil nekoliko poseben, saj smo v praznovanje vključili tudi naš skupni pozdrav in dobrodošlico patru Metodu in patru Cirilu, očetoma našega verskega in kulturnega središča v Kew.

Pater Metod je na zadnjo nedeljo v avgustu omenil pri maši, da bo prihodnjo nedeljo »pater Metod predala ključ patru Cirilu«. Tisti, ki so bili pri maši, so resnično doživeli, ko je p. Metod podaril p. Cirilu velik, tričetrt metra dolg ključ.

Mašo so oblikovali mladi, zato je bilo nekaj več angleščine – petja in branja. V dvorani pa so skupine našega središča pripravile lep program. Pater Metod je sestavil te skupine, da je v središču več življenja in predstavniki teh skupin so se p. Metodu zahvalili za njegov trud in vodenje središča v zadnjih štirih letih.

Patru Cirilu pa smo voščili dobrodošlico in mu obljubili podporo za naprej. Čistilci so uporabili priložnost in vprašali za povišanje plače, ker je bila do sedaj cena nič, za naprej pa upajo za precej več – pa naj bo velika nič, so dejali.

Molitvena skupina je pripravila molitev, otroci Slomškove šole so pričeli program s

pesmijo Silver balloons, pevski zbor je zapel, Melissa Bratina in Chrissy Mesarič sta zaigrali na piano, Pastoralni svet in Kulturni odbor pa sta pripravila igro Kmet in fotograf. V imenu Misli in tečaja za odrasle je Draga Gelt prečitala lepo misel. Anamarija Cek je prebrala svoj zapis o očetu, folklorna skupina, ki so jo z navdušenjem oblikovali in sestavili sami mladi, je zaplesala nekaj lepih plesov. Mladi so tudi še zapeli. Ob sklepu so članice Društva sv. Eme pripravile še veliko torto, kjer sta bila dva zemljevida Avstralije. Na čokoladni Avstraliji je bilo letalo, ki odhaja – za patra Metoda in na drugi helikopter za patra Cirila, ki prihaja. Na koncu smo ju obdarili. S šopkom pa smo pozdravili tudi misijonarko Marijo Anžič, ki je prišla na delo v naše središče. Potem smo se veselili in članice Društva sv. Eme so vsem razdelile torto.

naše nabirke

TISKOVNEMU SKLADU P. BERNARDA

\$130.- Marija Frank; \$40.- Mirko Koder; \$30.- Lojze Rebec, Emil Fink, Ida Čikovič, Jože Medved, Franc Kovce, Franc Rozman, Romana Zetko, B. Mavko; \$25.- Ivo Leber; \$20.- B. Mikulan, M. Ozvatič; \$15.- Franci Šajn; \$10.- Marija Umbrazunas, Lado Sluga, Stanko Urankar, M. Blažević, Anita Saražin, Fran Krajnc, Gracijan Pirc, Peter Belec, Alma Stefanič, Adrijana Stepančič, Karl Horvat, Vida Horvat, Marija Montebruno, Franc Golc, Marija Bembič, Rudi in Emilija Jaksetič, Bernarda Zadel, Viktor Ferfolja, Ana Gustin, Vinko Čoper ml; \$5.- Anton Ule, Jože Nemanič, Jakob Tomšič, Eljo Simčič, Jože

Kapušin, Lidia Bole, Marija Spernjak, Kreso Katič, Otilio Srebrnič, S. Lovkovič, Ivo Klopčič, Antonija Stankovič, Anton Blaznik.

ZA LAČNE

\$30.- Marta in Anton Kristan, Slavka Podbevšek; \$10.- Ivanka Nanut

ZA CERKEV

\$30.- Marta in Anton Kristan

ZA P. PEPIJA

\$400.- N.N.; \$20.- Davorina Gustinčič

ZA SPOMENIK PATRA BAZILIJA

\$100.- Vinko Levstik

ZA MISIJONE

\$120.- T. Konda; \$100.-F. Š.; \$50.- D.R.; \$20.- družina Pihler

iz naših misijonov

IZ SONČNE ZAMBIJE V AVSTRALIJO

p. Ciril A. Božič

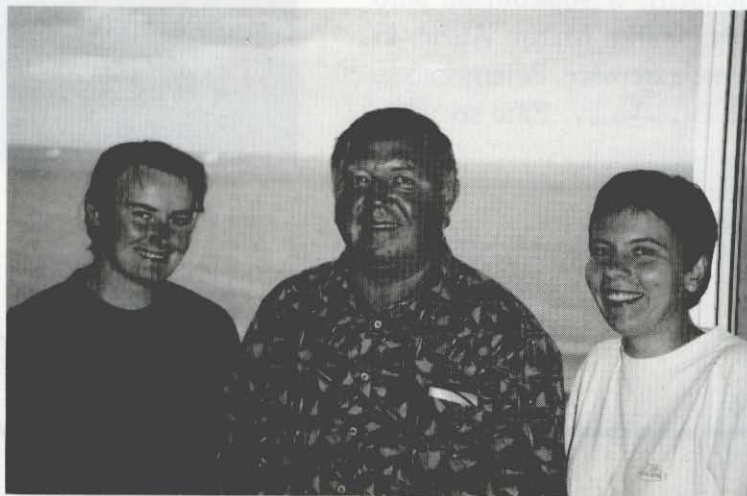
V začetku letošnjega postnega časa sem lahko uresničil povabilo ljubih mi misijonarjev p. Stanka Rozmana, Marije Anžič in Katarine Ferjančič iz misijona v Nangomi v Zambiji.

Prijetno potovanje iz Celovca, preko Dunaja, Londona, kjer sem na velikem Boeingu 747-400 British Airways za soseda dobil sestro frančiškanko Janet Fearn, direktorico katoliškega radia v Lusaki. Šest let je delovala kot učiteljica v Avstraliji, jaz pa tam deset let. Svet je res majhen in v taki družbi tudi enajst ur dolga pot prekratka.

Pristali smo najprej v Harare v Zimbabve, po enournem postanku pa nadaljevali in po 45 minutah pristali na mednarodnem letališču v Lusaki. To pa je Afrika, sem si dejal, ko smo vstopali v nizko sprejemno poslopje z napisom Welcome to Zambia.

Sestra Bernardet, domačinka, ki je letališki kaplan, je uredila vse potrebno za vizo in tako sem prišel med svoje misijonarje že z mojimi novimi afriškimi znanci.

Kako toplo je človeku pri srcu, ko ga na drugem kontinentu pričaka domač človek, prijatelj, z njegovo govorico. Misijonar pater Stanko Rozman ter laični misijonarki Marija Anžič iz župnije Ihan in Katarina Ferjančič iz Slapa pri Vipavi so prišli na letališče skupaj s skupino francoskih misijonarjev, ker je z istim letalom priletela v Zambijo mlada francoska družina z dvema otro-koma. Mati in oče - oba sta zdravnika.

Marija Anžič, pater Stanko Rozman, Katarina Ferjančič

V bližajočem večeru mojega prvega afriškega dne smo se pripeljali v Nangomo, na misijon sv. Jožefa, 107 kilometrov severno-zahodno od Lusak, po cesti z

mnogimi jamami. Naši misijonarji morajo biti tudi dobri šoferji. Ugotavljali smo, da bi helikopter prišel kar prav. Pa morda čez sto let!?

Kar sem naslednje dni spoznaval in doživljal v misijonu v Nangomi, je blizu sanj.

Na ozemlju nekdanjega gozda je p. Stanko Rozman s sodelavci misijonarji in domačini zgradil tako rekoč zgled misijonskega naselja: cerkev sv. Jožefa, župnišče, bolnišnico s 120 posteljami, šolo za gospodinje in mizarje z domom za učenke in učence, pekarno, prašičjo, kravjo in kurjo farmo (zadnji projekt: zajci),

vrta, mlin, žago, naselje za laiške misijonarje, zdravnike in uslužbence, varnostnike in policaja, vozni park in traktorje, delavnice in skladišča, z varovalnim obzidjem, a odprtostjo, da poleg nastaja vas. Sirotišnica je zgrajena in že skoraj pripravljena za sprejem otrok. Napeljali so elektriko, izvrtali 62 metrsko vrtino za vodo, namestili agregat, ob cesti zgradili bencinsko črpalko, trgovino (špecerijo in železnino) in okrepčevalnico. Zares verjamem p. Stanku, ko pravi: "Zambija bi potrebovala 50 Nangom pa ne bi poznala revščine." S patrom Stankom dela tudi p. Janez Mlakar, ki je tiste dni preboleval malarijo in potem šel na duhovne vaje. Laični misijonarki Marija Anžič in Katarina Ferjančič pa sta s p. Stankom res izjemni delavki in voditeljici vsega tega velikega projekta, ki se imenuje Nangoma Mission Project. Mislim, da je imel p. Stanko srečo z njima pa tudi onadve s p. Stankom, ker so še in še team, še več - občestvo! Sedaj so dobili pomoč še v francoskih laičnih misijonarjih mladi zdravnici Valerie, Anne-Sophie, Benoit in Fredericku.

Na 2. postno nedeljo, 11. marca 2001, sem se peljal z laškimi misijonarji v Nampundwe, kjer je malo rudarsko naselje in tam so imeli ta dan slovesnost svete birme v novi cerkvi Dobrega pastirja (okrog sto birmancev različnih starosti). Tako sem srečal lusaškega nadškofa, ki mi je lansko leto pisal po patru Lovro Tomažinu, ki je sprejel nalogo vodenja izgradnje Marijinega svetišča v lusaški nadškofiji. Pred mašo sem spovedoval, a seveda njihovega domačega jezika nisem nič razumel. V angleščini in s kretnjami sem skušal dopovedati: Bodi dober in pošten - in dva Očenaša za pokoro. Bog je vse razumel! Tu sem doživel pravo praznično afriško razpoloženje in bogoslužje. Po maši smo obiskali še bolnike, pokopališče ter si ogledali rudniške obrate. Sledilo je okusno

kosilo s predstavniki plemen in člani župnijskega pastoralnega sveta v stari cerkvi, ki jo je p. Stanko zgradil leta 1982 in služi sedaj kot dvorana. V Afriki se popije veliko Coca Cole, jaz sem se odločil za njihovo pivo Mossi.

Ob 31 kilometru na cesti iz Lusake proti Nangomi je pater Jože Grošelj leta 1999 zgradil lepo cerkev na čast afriškemu mučencu Charlesu Lwangi, ob 41 kilometru pa cerkev v čast sv. Luku, ki jo krasi umetniška slika sv. Luka, ko zapisuje, kar mu Marija in njene prijateljice poročajo o malem Jezusu.

Kilometri tečejo in ob 63 kilometru stoji podružnica Mukulaikva, ki je bila šest let izhodišče misijonarjenja p. Radka Rudeža.

Kaj vse mi je bilo dano videti in doživeti v teh dveh tednih tam daleč v Afriki? Poln sem še vtisov s teh srečanj: s patrom Mihom Drevenškom v Ndoli - 350 km severno od Lusake, kjer je gvardijan osrednjega minoritskega samostana in direktor velike tiskarne in urednik kar par revij pa ustanovitelj Radia Icengelo v mestu Kitwe, navdušen radijski in televizijski delavec tudi nacionalne

Zambijska sestra in Marija z begunsko družino iz Ruande

*Upokojeni nadškof Mungandu, Marija in
lusaški nadškof Mazombwe*

televizije Zambia National Broadcasting Corporation - ZNBC. Pater Miha je bil v Avstraliji kot novomašnik in pevec ansambla Minores – gotovo so še mnogi spominjate njihovih veselih nastopov leta 1974. Občudoval sem patra Lovra Tomažina v njegovi župniji v Lusaki v Materu ter njegove načrte in že narejeno za izgradnjo narodnega Marijinega svetišča blizu lusaškega letališča. O tem sva se pogovarjala tudi z nadškofom v Lusaki. Povabil sem ga na obisk na Brezje, kar se bo verjetno zgodilo drugo leto. Srečal sem nekaj dobrih ljudi, ki so zvesti sodelavci in prijatelji naših misijonarjev: Slovenec Igor Boltar, Hrvat Dujo Žeravica in njegova družina, pa Joan Cochrane. Delavce, ki so belili zadnjo novo cerkev sv. Štefana, ki jo gradi p. Stanko pa sem učil Franciškovskega pozdrava v slovenščini: Mir in dobro!

Zambija je dobila ime po reki Zambezi. Ta je celotno misijonsko družino iz Nangome prijazno gugala na ladjici, ko smo pili lepoto Victorijinih slapov na meji Zambije in Zimbabve ter v daljavah zrl v lepoto sončnega zahoda.

Tako sem zapisal letos v reviji Brat Francisek. Misijonarki Marija in Katarina sta se letos sredi maja po več kot petih letih dela na misijonu vrnili v domovino, pater Stanko Rozman pa je 30. junija prišel v Slovenijo in v oktobru začenja sobotno leto s študijem v Angliji.

Naj bo natis tega zapisa v naših Mislih dobrodošlica misijonarki MARIJI ANŽIČ, ki je z veseljem sprejela vabilo za delo na slovenskem misijonu v Melbournu in kamor sva prišla skupaj v soboto, 25. avgusta 2001, ob slovesnem sprejemu p. Metoda, p. provinciala Staneta Zoreta in g. škofa dr. Franca Krambergerja. Marija je bila v Mali Loki tudi ministrantka sedanjega upokojenega beograjskega nadškofa dr. Franca Perka, ki ji je za to poslanstvo dal poseben blagoslov.

Marija bo po odhodu Katarine Mahnič v Slovenijo urejevala Misli in s svojimi sposobnostmi in izkušnjami pri vodenju mnogih projektov na misijonu pomagala pri vsem delu v našem verskem in kulturnem središču. Gotovo bo tudi pri nas vseh še bolj poživila misijonsko zavest, saj vem, da s srcem ostaja v Afriki. Želim, da jo z veseljem sprejmete in z njo sodelujete. Bogu hvala za njeno odločitev in njeno mlado moč v naši slovenski skupnosti v Avstraliji.

Dobrodošla, Marija!

Marija s sirotami in njihovimi sorodniki

SVETI Frančišek

Asiški

Marija Kmetova

29

7. V deželo Saracenov!

V tem pa so vsi vdani in spokorni čakali bratje Frančiškovih besed in so iskali odpuščanja in ljubezni v njegovih očeh. Zares se je Frančišek še z večjo ljubeznijo ozrl nanje in jim dejal:

»Bodi pozabljeno, kar je bilo, in pogovorimo se o novih potih za setev božjo. Slišal sem, kako se vam je godilo v Nemčiji, da ste še zdaj polni grozot iz ondotnih krajev. Za zdaj ne pojde nihče v te kraje, a v Tunis pošiljam brata Egidija in brata Elekta, na Grško brata Benedikta. Na Francosko pojdeš spet ti, brat Pacifik, in nekaj, nekaj vas pojde do Turkov – Saracenov.«

In za to pot so se oglasili bratje: Vitale, Berardo, Peter, Adjuto, Accursorio in Oton. Frančišek jih je poklical prav predse in jim dejal: »Moji ljubi sinovi! Bog mi je zapovedal, naj vas pošljem v deželo Saracenov, da boste ondi oznanjali Njegovo vero in spreobračali ljudi in se borili zoper Mohamedove nauke. Pripravite se, da izpolnite voljo Gospodovo!«

Izbrani bratje so se sklonili in dejali:

»Oče, pripravljeni smo, da te slušamo v vsem.«

Frančišek je bil vesel, ker so mu bili bratje tako vdani, in je povzel poln ljubezni:

»Moji ljubi sinovi, da boste mogli bolje izpolnjevati božje zapovedi, pazite, da bo mir in edinost in zvesta ljubezen med vami. Nikomur ne bodite nevoščljivi, zakaj iz nevoščljivosti je izšel greh. Potrpežljivo prenašajte nadloge in bodite ponižni, če vam bo dobro. Posnemajte Kristusa v uboštvu, pokorščini in čistosti. Saj je prišel Gospod Jezus Kristus ubog na svet, je živel ubožno, je poučeval v uboštvu in je ves ubog tudi umrl. In da bi nam pokazal, kako ljubi čistost, je hotel, da ga je rodila Devica, je živel sam v devištvu, je devištvo priporočal in je umrl sredi devic. In pokoren je bil od rojstva do smrti, prav do smrti na križu. Zaupajte le v Boga, On nas vodi in nam pomaga. Imejte pri sebi pravilo in brevir in pazite na svete dnevnice. In vsi slušajte svojega velikega brata Vitala. O, ljubi sinovi moji, res se veselim zaradi vaše dobre volje. A boli me v srcu, da se moram ločiti od vas. Vendar je božja zapoved več od naše volje. In zato vas prosim, da vedno mislite na trpljenje našega Gospoda. To premišljevanje vam bo dajalo moči in vas bo spodbujalo, da boste trpeli zanj.«

Se nadaljuje

sv. rafaël

SYDNEY

P. Valerian Jenko, OFM; p. Filip Rupnik, OFM
St. Raphael Slovenian Mission
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P.O.Box 280, Merrylands, N.S.W. 2160)
Tel.: (02)9637 7147 in (02)9682 5478
Fax: (02)9682 7692

PRAZNOVANJE 50-LETNICE SLOVENSKEGA DUŠNEGA PASTIRSTVA V AVSTRALIJI, 50 LET OD PRIHODA PRVIH DVEH PATROV NA PETO CELINO PRI SVETEM RAFAELU V SYDNEYU

Dolgo smo se pripravljali, da bi čim lepše praznovali ta jubilej. Pri službah božjih smo opravljali posebno jubilejno molitev, ki jo je sestavil pater Metod. Da bi lažje sledili, smo jo dali na diapozitive in jo predvajali na platnu, ki nam sicer služi za besedilo pesmi pri mašah z ljudskim petjem. Resnici na ljubo rečeno, bi morala biti glavna prireditev ali slovesnost v

Sydneyu, ker sta patra Beno Korbič (ki še živi na Ameriških Brezjah v Lemontu) in pater Klavdij prišla v Sydney in tu začela pastirovanje med novodošlimi rojaki. Iz praktičnih razlogov, ker je bila v Melbournu mlada moč, pater Metod in kar številna ekipa pomočnikov (med temi Draga Gelt in drugi), smo kar radi pristali na to, da je glavna slovesnost v Melbournu. Omenjena Draga pa je tudi glavna avtorica knjige »Pax et bonum«, »Mir in dobro«, pomagala pa ji je pri tem Veronika Ferfolja. Tisk knjige je prevzela tiskarna g. Orla v Adelaidi.

V Merrylandsu smo se pripravljali na praznovanje kar nekaj tednov. Mihelca Šušteršič, Marta Magajna, Anica Stare in Marija Gomboc so vložile več tednov dela s pripravo razstave fotografij in raznih dokumentov v zvezi s 50 - letnico. Dva tedna pred našo slovesnostjo, ki je bila 2. septembra, smo očistili prostore, cerkev in okolico, pletli vence. Katehistinji Milka Stanič in Carmen Fuderanan, ki so že več mesecev pripravljale mlade na prejem prvega svetega obhajila in birme, pa sta bili zelo zaposleni z

končnimi pripravami, z vajami, s pripravo kandidatov na spoved, botrov in staršev.

V petek 31. avgusta, smo na letališču pričakali naša gosta, škofa dr. Franca Krambergerja in patra provinciala Zoreta, ki sta v spremstvu patra Filipa priletela iz Brisbana. Pri sprejemu so bile navzoče tudi narodne noše. Po poklonitvi šopkov in fotografiranju smo se z gosti odpeljali v Merrylands, kjer je sledilo kosilo. Gospod škof in p. provincial sta maševala zvečer ob 6. uri. Pri maši je prepeval mešani zbor. Po maši so se škofu predstavili prvoobhajanci, birmanci in pevci. Nato sta gosta in p. Filip odšla na Slovensko društvo v Wetherill Park, kjer so ju naši rojaki že čakali. Po pozdravu gostov, ki ga je izrekel podpredsednik Ivan Koželj, je nastopila folklorna skupina »Mali Prešeren« pod vodstvom Majde Kosovel.

V soboto, 1. septembra, ob štirih popoldne, sta naša gosta maševala za rojake v Wollogongu, v slovenski cerkvi v Figtree, kjer ju je pozdravil predsednik Ivan Rudolf. Pri maši pa je navdušeno prepeval tamkajšnji ženski zbor, pod vodstvom Barice Brodnik ob orgelski spremljavi Andreja Žičkarja. Po maši je sledila večerja v dvorani in srečanje gostov z rojaki.

Za nedeljo, 2. septembra, nam je sv. Rafael priskrbel čudovito lepo vreme. Ob pol desetih je sledil sprevod birmancev z botri in prvoobhajancev s starši, skozi glavna vrata v cerkev. Mešani zbor je začel slovesnost z mogočno pesmijo »Ti si Peter skala...«.

Po škofovi pridigi je sledilo birmovanje. Zakrament birme so prejeli naslednji: Joshua Henry Bleasing, Milka Marija Kariž, Lidia Frančiška Kariž, Daniel Peter Šuber, Marijan jr. James Brezovnik, Shani Elena Tumlos, Gregory James Kariž, David Damian Galbraith, Andreja Julija Žaja, Joseph Andrew Kariž, Nathan Leo Aščić, Benjamin Joseph Tomažin,

Daniel William Kariž, Lana Joan Stariha, Rebecca Elizabeth Anderson, Tanja Kristina Kopše, Tomas Martin Slobodnik, David Simon Aščić, Robert Lawrence Kariž. Imenovanim mladincem in mladenkam, staršem in botrom, naše iskrene čestitke! Prvo sv. obhajilo iz škofovih rok so prejeli: Saša Kranjc, Keira Galbraight, Steven Palumbo, Stephani Šuber in Brendan Dekleva. Tudi tem srečnim otrokom in družinam iskrene čestitke!

Po maši je sledil program v dvorani. Nastopila sta mešani in mladinski zbor, oba častna generalna konzula sta izrekla čestitke, nastopili sta tudi Amanda Hedl in Kaya Pondelak, ter društvena folklorna skupina »Mali Prešeren«. Postrežbo je imela na skrbi druga delavna skupina. Popoldne sta gosta obiskala rojake v klubu »Triglav«.

V ponedeljek, 3. septembra, sta škof in provincial maševala pri rojakihi v Canberri, v Garranu, kjer je gosta pozdravil Cvetko Falež, ob koncu maše pa sta jima izročila šopek Carmen Falež in Simon Kostrica. Sledila je večerja v dvorani tamkajšnjega društva, kamor je goste in rojake povabil podpredsednik Jože Heber, pozdravil pa ju je tajnik Zvone Bezjak, kakor tudi odpravnico poslov slovenskega veleposlaništva v Canberri go. Heleno Drnovšek Zorko, ki se je udeležila večerje z možem Markom. Gosta sta prenočila v župnišču, kjer gospodinji Zinka Černe. Gospa Zinka nam je pripravila zajtrk na njenem domu. Njen mož Janez pa je snemal slovesnosti v cerkvi in klubu.

Na poti proti Sydneyu smo se ustavili tudi v Penrose Parku in si ogledali cerkev in slovensko kapelico.

V torek, 4. septembra, sta nas Ivo in Bogdan Bavčar, deloma tudi Uroš Ergaver, peljala v Newcastle. Z nami so bili Teja Bavčar, Marija Kužnik in organistinja Carmen. Pred mašo je gosta pozdravil predsednik kluba Ivo Klopčič. Po maši pa smo nadaljevali srečanje v dvorani v zelo prijetnem vzdušju.

V sredo, 5. septembra sta gosta odpeljala na ogled mesta častna generalna konzula Alfred Brežnik in Dušan Lajovic. Naslednji dan pa sta s p. Filipom poletela v Adelaido, Milduro in Berry, na srečanje s tamkajšnjimi rojaki.

V torek, 11. septembra, sta gosta iz Adelaide preko Sydneya odpotovala domov.

To je bil prvi obisk škofa iz mariborske škofije. Ne samo Štajerci, ampak tudi Prekmurci so ga

težko pričakovali.

Gospodu škofu dr. Krambergerju smo hvaležni za njegov obisk, ki je bil močna vzpodbuda za nas vse, tako dušne pastirje, kot vernike. Patru provincialu Stanetu iskrena hvala za obisk, ki velja nam dušnim pastirjem kot potrditev in priznanje

našemu delu. Hvala za posebna priznanja posameznim rojakom za njihovo delo pri našem verskem središču. Pri tem pa poudarjam, da je še veliko več rojakov, ki zaslužijo priznanje, čeprav ga niso dobili. Tem pa velja na tem mestu iskren »Bog plačaj«!

Ko govorim o priznanjih, naj omenim, da smo hvaležni tudi Magdalenii Tovornik, državni tajnici pri uradu republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu, ki je podelila priznanje in zahvalo vsem trem verskim središčem ob 50-letnici

slovenskega dušnega-pastirstva v Avstraliji, ki ga vodimo frančiškani.

SLOMŠKOVA ŠOLA v Merrylandsu ima trenutno 17 učencev. Razdeljeni so v dve skupini. Za pouk skrbe: Kristina Šuber, Danica Šajn in Danica Grželj. Carmen Fuderanan pa spremlja njihovo petje na klavirju.

Zaradi praznovanja 50-letnice smo očetovski

dan praznovali teden dni kasneje. Po maši so otroci Slomškove šole v dvorani na odru pozdravili svoje očete z deklamacijami in petjem. Sedaj se pripravljajo za nastop na slovenskem koncertu, 6. oktobra v Merrylandsu.

NAŠI POKOJNI

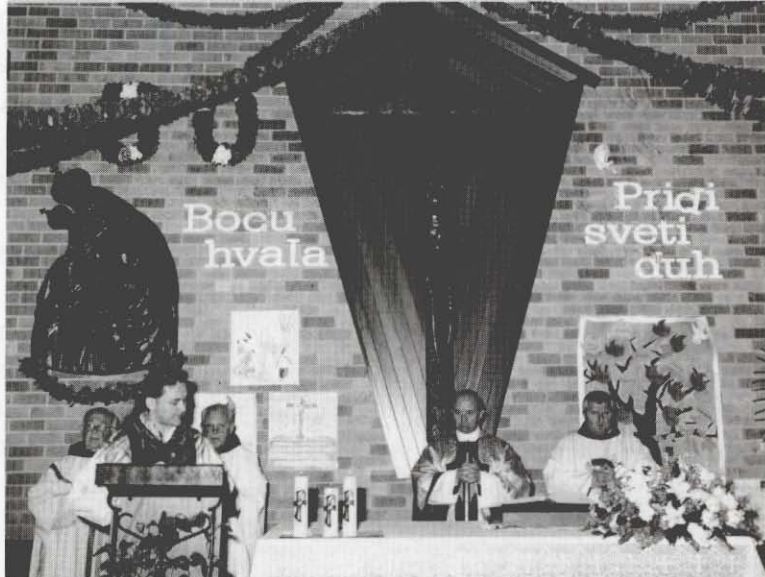
13. maja je v kraju Mareeba, Qld. umrl HILARJO KUKULJAN v starosti 65 let. Po rodu je bil iz Koritnic pri Knežaku. Pred odhodom v svet je živel v Koristnicah in Reki.

Najbolje pa se je počutil med Slovenci. Njegov vaščan Andrej Kirn piše, da je Hilarja srečal v Innisfailju, Qld. leta 1959, ko sta delala na sladkorni trstiki. Hilarjev pogreb je bil v Mareebi 30.5.2001. Bil je upepeljen. Andreju Kirnu hvala za poročanje.

MARIJA TAVERNA je umrla 1. julija v bolnici v Liverpoolu. Rojena je bila 17.12.1930 v Polzanah (Materija) v avstralijo je prišla leta 1956, kjer je živela z družino v Fairfield West. Zapušča moža Eliana, hčerko Elaine, sina Alana, brata jožeta in Henrija, v Sloveniji pa še brata Stanka in sestro Mirando. Pogrebne molitve je opravil italijanski duhovnik v Leichhardt, pokopana pa je bila v Leppingtonu. Marti Magajna, hvala za poročanje.

IGNAC FERDIN je umrl 9. julija 2001, v Canberri, ACT. Rojen je bil v vasi Cmereska gorca (Pristava pri Mestinju) kot sin Antona in Angele, roj. Retonja. V Avstralijo je prišel leta 1964 in je delal v Beridale, v Coomi, potem pa je prišel v Canberro in opravljal mizarska dela. Doma zapušča brata Milana, nečaka Borisa in Renato, in sestro dvojčico Anko, ki je prišla na njegov pogreb. Pogrebna maša je bila 16.7.01. v cerkvi Rožnega venca, Watson, ACT. Pokopan pa je bil na Gungahlin pokopališču. Pogreb je opravil p. Filip.

ANA ŽVEGLIČ roj. OBRAN je umrla na isti dan 9. julija v Tallongu. Luč sveta

je zagledala v vasi Vončina /Sv. Barbara 14.7.1922. Živela je nekaj časa v vasi Dolge njive. Leta 1943 se je v Nemčiji poročila z Mihaelom Žvegličem, ki je po rodu iz Stare vasi / Videm Krško. Mož Mihael je umrl leta 1996. Družina je prišla v Avstralijo 1958. Živeli so v Warrawongu. Pokojnica zapušča sina

Škof dr. Kramberger podeljuje v imenu Slovenske škofovske konference p. Valerijanu odlikovanje Cirila in Metoda v zahvalo za delo vsem Frančiškovičim bratom v Avstraliji, Kew, 26. 8. 2001.

Mihaela ml., ki je poročen z Vesno, roj. Dujnič, Bruna, Nado, ki je poročena s Stankom Vučkom, ter več vnukov in pravnukov. Pogrebna maša je bila opravljena v Figtree, 13. julija, pokopana je na Lakeside pokopališču, Dapto, poleg pokojnega moža Mihaela.

Dne 15. julija 2001 je umrl LEOPOLD KREK ki je bil rojen 10. novembra 1930 v vasi Dolenčice (Selška dolina pri Škofji Loki). Poročen je bil z Dragico, roj. Strnad, ki je po rodu iz Orehovice (Šentvid pri Vipavi). Poleg žene Dragice zapušča tudi sina Roberta, ki je poročen z Ido, Tony-ja, ki je poročen z Elly, hčerko Veroniko in sina Denisa.

AVGUST KORONTANČNIK je umrl 12. avgusta 2001 v Waggi-Waggi, N.S.W., v starosti 71 let. Po rodu je bil od St. Lovrenca na Pohorju. Zapušča sinove: Franka, Lesa, in Vilija.

Dne 18. avgusta 2001 je v Liverpool bolnici umrla Marija BRATOVIČ, roj. PERNIČ. Rojena je bila na Kreniku pri Pivki 30. 11. 1945. Leta 1966 se je poročila z Jožetom Bratovičem, ki je po rodu iz Zarečic pri Ilirski Bistrici. Jože je bil v Avstraliji od leta 1954, Marija pa je prišla za njim kmalu po poroki leta 1966. Pokojnica je bila bolna samo tri mesece. Poleg moža zapušča hčerko Nives, 33 let, ki je poročena z Antonyjem Limare in imata Calluma in Zahary-ja, Stojana, 30 let, ki ima sina Jarreda s Karen Smith. Pokojna Marija je bila vedno vesela in je ljubila šport posebno balinanje. Zato so se njene prijateljice v velikem številu udeležile pogrebne maše v petek, 24. Avgusta, in je vsaka položila narciso na njeno krsto, ko so jo nesli iz cerkve. Pokojnica je pokopana na pokopališču števil. 2 v Rookwoodu.

Dne 19. Avgusta je umrl IGNAC HORVAT, ki je bil rojen 21. 7. 1942 v kraju Cirkovljan, Međimurje. V Avstralijo je prišel leta 1961. Po

poklicu je bil zidar. Leta 1971 se je v cerkvi Matere Božje, Concord, poročil z Vido Košir, ki je po rodu iz Male Loke pri Ihanu. Rodile sta se jima hčerki Margaret, 29 let in Ema, 27 let. Živel so v Enfieldu, zadnjih 18 let pa v Greenacre. Ignac je bil eden od devetih otrok. Bolan je bil dve leti. V domovini ima še mamo Margareto, 91 let, dva brata in pet sester. Pogrebna maša je bila v Merrylandsu v sredo, 22. avgusta, pokopan pa je na našem pokopališču števil. 2 v Rookwoodu.

Naše iskreno sožalje vsem sorodnikom omenjenih pokojnikov. Hvala vsem ki ste nam posredovali podatke.

KRSTI

CARSON MARC RUTAR, Gynea, N.S.W. Oče Mark, mati Ann, roj. Weston. Botra sta bila David Leonard in Jean Hugo. Župnijska cerkev sv. Katarine, Laboure, 8. julija 2001.

XAVIER JANEZ ALBERTO REMEDIOS, Cherrybrook, N.S.W. Oče Richard, mati Sonja, roj. Janz. Botri so bili Suzi in Toni Hajje in Tonina in Anthony Remedios. Krst je bil pri sv. Rafaelu v Merrylandsu.

Novorojenčkoma, staršem in botrom iskrene čestitke!

PRAZNOVANJE SV. RAFAELA bo v nedeljo, 30. septembra. Med nami bo škofov zastopnik, generalni vikar škofije Parramata, fr. Robert McGuckin.

V NEWCASTLE bo sv. maša v nedeljo, 30. septembra, ob 18. uri zvečer, v stolnici Srca Jezusovega, v Hamiltonu. Po maši bo srečanje v dvorani. V Wollongongu bo maša 23. 9., 14. In 18. 10., V Canberri pa 21. 10. 01.

27. slovenski koncert bo v Merrylandsu 6. oktobra.

sv. družina

ADELAIDE

Fr. Janez Tretjak, OFM
Holy Family Slovenian Mission
51 Young Ave, W. Hindmarsh
S.A. 5007
Tel.: (08) 8346 9674
Fax: (08) 8346 2903

Četrtek, 6. septembra 2001, je bil za Slovence v Adelaidi in vse tukajšnje pastoralno polje velik praznik.

Gospod škof mariborski dr. Franc Kramberger in naš provincial p. Stane Zore OFM sta priromala v Adelaido, kjer ju je na letališču sprejel krajevni pastoralni delavec p. Janez Tretjak OFM in nekaj predstavnikov Verskega in kulturnega središča. Z njimi smo se odpeljali k Sveti Družini.

Nismo imeli časa za ogled cerkve ali počitek, ker smo morali takoj po kosilu na 400 km dolgo pot v Milduro, kjer je bila najprej večerja pri Gerdenovih in ob 7. zvečer sv. maša v župnijski cerkvi Srca Jezusovega, kjer je slavnostna gosta z vso pozornostjo sprejel in pozdravil tamkajšnji župnik. Gospod škof je spodbujal navzoče k hvaležnosti Bogu za vso pomoč, ki jo je nudil Slovincem, ki so mu odprtega srca prisluhnili, sprejemali navodila pastoralnih delavcev - patrov frančiškanov, ki so skrbeli za njihovo duhovno življenje in ohranjanje kulturnih vrednot, kot je navadno rekel svetniški škof bl. Anton Martin Slomšek: Sveta vera bodi vam luč, materin jezik pa ključ do zveličavne kulturne omike...

Po sv. maši smo se v spremstvu nekaterih iz oltarne skupnosti podali k družini Plut, kjer sva dva prenočila. Gospod škof in p. provincial pa sta šla h Gerdenovim.

Namesto ptičjega petja v vinogradih, nas je prebudilo deževje, ki nas je spremljalo na poti

proti Berriju. Tu je bilo zahvalno bogoslužje v Marijini cerkvi. Po običajnem slikanju smo odšli v društveno dvorano h kosilu, kjer se nam je pridružil krajevni g. župnik. Še dobro, da smo hitro krenili na zadnji kos ceste, ki je meril dobrih 260 km, kajti hudo neurje se je približevalo. Deževalo je kot iz škafe, otežkočalo je vožnjo in razveseljevalo kmete - farmarje.

Bogata dneva z dvema srečanjima v župnijskih cerkvah, obiski treh bolnikov v Milduri in v Berriju, prijetna srečanja, polna hvaležnosti, smo zaključili.

Soboto, praznik Marijinega rojstva, smo začeli s skupnimi duhovnimi dnevnicami, sv. mašo in po zajtrku šli z dobrotnikom Danilom in Ivanom v mesto. Poleg raznih znamenitosti smo si ogledali stolnico in popoldne tudi razdivjano obalo morja. Kmalu po vrnitvi sta prišla na obisk adelaidska nadškofa msgr Lenart Faulkner in msgr Filip Wilson. Večerjala sta z nami in se po prijetnem pogovoru vrnila domov.

In napočil je zadnji jubilejni dan, nedelja, 9. septembra 2001. V lepo okrašeni in zares polni cerkvi Svete Družine so slavnostna gosta: škofa Franca in provinciala p. Staneta pozdravili član pastoralnega sveta in otroka v narodni noši, ki sta jima podarila šopek rož.

Kot vedno, je bila tudi tu prikazana hvaležnost bratom frančiškanom in posebej Bogu, ki je tudi po njihovi besedi vodil ljudstvo po poti, ki jo je začrtal Kristus, ki je pot in resnica in življenje.

Ob koncu smo zapeli zahvalno pesem,

nekateri (v imenu mnogih) pa so prejeli priznanje in drugi posinovljenja naše province. Za konec smo prisluhnili kulturnemu programu, ki ga je pripravila gospa Stanka Sintič in Martina Rant-Lipovac s predstavitvijo knjige **MIR IN DOBRO**, ki sta jo pripravili gospa Draga Gelt in Veronika Ferfolja.

Sledilo je slovesno kosilo v dvorani Verskega in kulturnega središča. Tu se nam je pridružil madžarski duhovnik g. Laszlo.

Gospoda škofa in p. provinciala so po kosilu povabili na radio, kjer sta spregovorila slovenskim rojakom po radijskih valovih. Ob petih popoldne smo se podali v dvorano slovenskega kluba. Tu smo doživeli lep sprejem s petjem, prijateljskim klepetom in večerjo.

In kakor se za take prilike spodobi, tudi fotografiranja ni manjkalo. O tem delu bo spregovorila prihodnja številka MISLI.

Delavnim - globoko doživetim duhovnim dnevom je sledil razvedrilni dan - ponedeljek. Po obisku g. Ignaca Ahlina v bolnici, smo se odpeljali proti Claru in smo se najprej ustavili pri jezuitih v Vinarni Seven Hillu, kjer nam je prijazen brat John razkazal muzej in način predelovanja grozdja v vino, tudi mašno, s katerim oskrbujejo Avstralijo, azijske in nekatere evropske države. Ustavili smo se tudi v Mitaro Martindale Hall.

V torek smo se morali posloviti od slavnostnih gostov. Ob 12.40 sta se po slovesu na letališču z mnogimi rojaki - trije so bili tudi v narodni noši (gospa Justina s sinom Petrom in hčerko Anito) - podala na pot proti Sydneyu - Frankfurtu - Brniku.

p. Janez Tretjak in p. Filip Rupnik

P.S. Fotografije s praznovanja bomo objavili v prihodnjih Mislih.

P. PEPI PIŠE IZ TOGA :

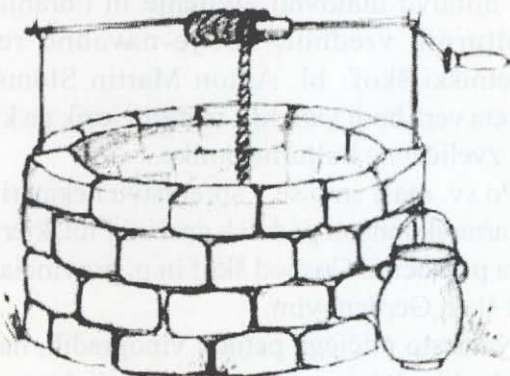
DIJAKONSKO POSVEČENJE bogoslovca Dieudonnéja je bil velik praznik za Permo in Guandé. Poleg Dieudonnéja je namreč dobil akolitat še Hieronim iz župnije Gouandé. Škof je bil odlično razpoložen. Pridigal je v francoščini in v ditammari. Obakrat sijajno, jasno, odločno, preroško. Karal je nezvestobo bivših bogoslovcev, ki so iskali svoj profit in pozival k živi veri in ljubezni do Kristusa, Cerkve in Božje besede, ki edina more rešiti.

Maša je bila zunaj. Oltar je bil postavljen na bivšem kurniku pred misijonom. Dobili so

GRADNJA VODNJAKA

V eni od vasi bi radi pomagali ljudem do pitne vode s kopanjem vodnjaka. Vaščani sodelujejo sami s fizičnim delom kopanja in z nabiranjem peska, za gradbeni material in potrebne delovne stroje in orodja pa oni seveda ne morejo poskrbeti. Za to poskrbi strokovnjak za kopanje vodnjakov. Če ste torej za konkretno sodelovanje, bi vas prosil za pomoč v vrednosti 15.000,00 FRF (kolikor stane vodnjak v celoti), kar je približno 3.750,00 AUD. Hvala!

p. Pepi

veliko plahto, ki je precej pokrila. Na začetku maše je deževalo. Po pridigi je prenehalo. Bilo je veliko duhovnikov, redovnic iz škofije Natitingou in Djougou. Prišel je tudi Jean-Paul Vernier, ki sva ga sprejela v Permi. Petje je bilo odlično. Ljudje so se pa med mašo nabirali, tako da jih je bilo proti koncu veliko. Matej

je pripravil tudi ozvočenje, ki je na začetku zelo malo delalo. Na koncu maše pa je vse začelo odlično delati.

Mnogo ljudi, faranov, je prišlo. Vsi so me hoteli pozdravljati. Bilo je lepo, a tudi utrujajoče. Iz Nadobe nas je šlo deset. Po maši so pripravili pogostitev za vse duhovnike, redovnice in različne delegacije. Za vse je bilo dovolj hrane.

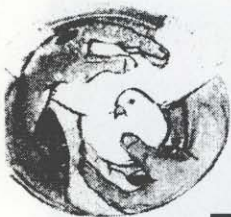
V soboto smo imeli gumidefekt. Zračnica strgana, guma tudi. Danes sem iskal novo gumo, pa je nisem našel. Prihodnji petek mi jo je obljubil. Tako bo zopet vse v lepem redu.

V nedeljo sem šel v Koutamago z avtom. Istočasno sem odpeljal lesene podpore, ki bodo zidarju pomagale pri ometu kapele na določeni višini. Pot smo prepeljali, a jo je voda na nekaterih delih krepko zdelala. Bilo je, kot da bi bili na morju. Hvala Bogu, da so vse gume ostale nepredrte.

Po Koutamagoujou, proti vasi Tapounte pa smo naleteli na povsem preluknjano cesto, tako da sem nadaljeval kar s kolesom. Za Gospoda in Njegovo kraljestvo je to vredno, čeprav me

je v kapeli čakala le peščica dvanajstih ljudi (pet starih ženic in pet otrok in dva moška).

Pravkar sem zvedel, da jih je v srednji šoli v zaključnem razredu od 38 dijakov 28 opravilo BEPC (malo maturo), torej čez 70 %. Od kristjanov so vsi opravili razen dveh: François Yanta in Simon Tchamou nista opravila. Mala matura jim omogoča vpis v licej. Gospodu hvala za vsako opravljeno malo maturo. Ta teden pa dijaki zadnjega letnika liceja opravljajo veliko maturo. Opravljena matura jim bo omogočila vpis na univerzo. V Togu je letos univerza preživela t.i. belo leto: vse leto brez predavanj in brez izpitov. Študentje so bili tudi brez štipendij. Nekateri so od stradanja celo umrli; večina pa se je na tak ali drugačen način znašla in je preživela. Enkrat jih je obiskal tudi predsednik države. Ko jim je začel flancati, da so z opozicijo, ki ga hoče vreči z oblasti, so mu začeli metati paradižnike in jajca. Jezen je odšel in se ni več pojavil. Za en mesec pa jim je vendarle dal štipendijo. Za ostale mesece (čez 10 jih je) pa še vedno čakajo, ali pa tudi ne več, saj vedo, da tako nič ne bo...

križem

AVSTRALSKE SLOVENIJE

Očetovski dan

Kot vsako leto, zopet praznujemo očetovski dan. Tisti, ki imate očeta v bližini, mu lahko stisnete roko ali s toplim objemom zaželite vse najboljše. Tisti ki ga imate v domovini ali kjerkoli drugje, mu lahko pošljete pismo, voščilnico, lahko poslušate njegov veseli glas, ko mu izročite vaše najlepše želje. Morda se tudi spominjate, ko ste šli od doma v tujino, kako vas je s solznimi očmi spremljal do konca vasi. Srce se mu je trgalo, a imel je moč, da je lahko mamó tolažil. Nekateri očeta nimamo več med nami, tako da danes samo še spomini polnijo tisto veliko praznino. Spominjam se, ko smo bili majhni, ko je naš tata med tednom težko delal, ob nedeljah po kosilu pa je bil z nami. Sedel je in nas gledal, ko smo se igrali na dvorišču. Po igri nas je utrujene vzel v

naročje, kjer smo mirno in varno zaspali. Ko smo odrasčali, je odgovarjal na naša vprašanja. Včasih ko nas je imel zadosti, je rekel: "Ma pejte mamó vprašat!" No, naslonili smo se nanj za dosti stvari. Leta so hitro minila. Počasi je reka življenja naredila svoje. Počasi je začel on nas spraševati, se na nas naslanjati, telesno in tudi duševno. Nekega lepega dne pa je v mojem naročju za vedno zaspal. Hvala tata za vse! Ti si v mojem srcu in še vedno te imam rada. Danes, ko praznujemo očetov dan, se spominjam časov, ko si bil med nami, z mamó vesel in nasmejan.

Ana Maria Bratina – Cek

Hvala Mati Marija!

V topli slutnji lepega počutja vsakdanjih rutin prav hitro teče in opominja, da bo skoro september in nova številka »Misli« spet v nabiralniku.

15. julij, dan slavljenja jubileja srebrne maše p. Janeza Tretjaka nam bo ostal v nepozabnem spominu. V naši mali srenji se malokdaj zvrsti tolika množica vernikov, ki je kot družina zbrana v ubranosti, ob somaševanju štirih patrov, molila, da bi tudi mi po Marijini priprošnji in patrovem zgledu, po Božji milosti našli orientacijo za jutrišnji dan ter si naravnali pot v božjo prihodnost.

Četrto stoletja je dovolj dolga

dober. V tem času smo doživeli marsikaj dobrega in slabega. Marsikomu so v tem času osiveli lasje ali mu izpadli. Naše vrste, kot vsi vemo, so se strahovito zredčile. Pater Janez Tretjak, Vi, ki opravljate dobra dela iz usmiljenja in ljubezni do nas, ste skoraj ves ta čas ostali naš; ne samo naš brat, ampak tudi oče. To ste nam še posebno izkazali ob tej priliki, saj ste Vi več naredili posamezno za vsakega izmed nas - nasitili ste nas duševno in telesno - kot smo mi vsi skupaj za vas.

Naj zapišem, da me je tokrat posebno presenetila sloga, ki je bila enako vidna že v klubski dvorani 25. junija ob 10. obletnici državnosti in ki jo doslej še nismo izkazali. No, končno smo dozoreli. Tudi to je milost, a ne.

Posebna zahvala naj gre gostom, ki so se potrudili in se jim je zdelo vredno za to priliko priti do nas iz Sydneya, Melbourne, Canberre, Mildure, Penole in iz drugih manj ali bolj oddaljenih krajev. Da je vse gladko teklo, je bilo potrebno veliko pridnih rok. Kdo bi jih vse naštel! Omenim naj le g. Angelo Dodič, ki se je pridna kot čebela posebno izkazala. Koordinirala in vodila je skupno večerjo v hotelu. Bilo nas je nad sedemdeset družin. S sodelavci je okrasila cerkev in klubsko dvorano, obenem je gledala, da je bilo vsem lepo. Angelca in vsi ostali, ki ste truda polno prispevali v kuhinji in drugje, vam vsem velja trikratni »hura«.

Draga mati Marija, hvala ti za zvestega sina, ki je prišel k nam kot cepljena sadika in se razrastel v rodovitno trto in ki v svetlobi evangelija pomaga vsem, ki smo pomoči potrebni in si želimo, da tako lažje ostanemo tvoji.

Ivan Legiša

Otroci Slomškove šole v Melbournu

KONFERENCA JEZIKOV NA UNIVERZI V MELBOURNU

V soboto, 19. julija 2001, je bila Slomškova šola iz Kew povabljen, da predstavi slovenski jezik na Konferenci *Our Languages: Our Heritage; Our Future*. Bili so povabljeni tudi drugi narodi. Konferenca je trajala dva dni: petek in soboto. Na konferenci so bili razni predavatelji. Mi Slovenci, (Draga Gelt, Maria Stathopoulos in jaz) smo pripravile vizualno predstavitev. Predstavile smo priročnike 'Učimo se slovensko' prvi, drugi in tretji del in tudi nove učbenike za odrasle. Predstavile smo tudi delo otrok Slomškove šole in slike, ki so prikazale otroke pri pouku.

Veronika Smrdel

**SESTRA MARY MAGDALENE
ZITTERSCHLAGER
(3.5.1934 - 1.9.2001)**

Rojena je bila 3. maja 1934 v Ljubljani v družini Stanka in Albine Zitterschlager. Družina je imela dva sinova - Marka in Silvota in dve hčeki - Marto in Sonjo.

Sestra Marta je obiskovala ljudsko šolo v Ljubljani pri Elizabetinih sestrah. V decembru 1945 je bila družina izgnana iz Slovenije v Avstrijo. Vzrok je bilo sodelovanje očeta, ki je bil inženir v ljubljanski kurilnici, z nemškim vojaškim poveljnikom. Sestra Marta je nadaljevala srednjo šolo v slovenski gimnaziji v Špitalu v Avstriji. Januarja 1950 je družina emigrirala v Avstralijo. Končala je gimnazijo v Benalli, Viktorija. Leta 1952 je vstopila v noviciat in bila sprejeta v red *Sisters of Mercy*. Po učiteljskem študiju je začela učiteljsko službo v katoliških šolah, ki jih je vodil red *Sisters of Mercy*. Poučevala je od leta 1956 v Cobramu, Kynetonu, v Burnie (na Tasmaniji), v Sheppartonu in Fitzroyu. Zaradi krhkega zdravja je leta 1982 prenehala z učiteljsko službo in se preselila v Geelong, kjer je opravljala administrativna dela. Tu je ostala do leta 1999, ko jo je zadela kap. Preselila se je v dom ostarelih sester v Geelongu. Njeno zdravje se je poslabšalo in je 1. septembra 2001 umrla za posledicami bolezni srčnih zaklopk.

Pogreb je bil 4. septembra v Sacred Heart Church v Geelongu. Pogrebno sveto mašo je ob somaševanju Fr. O'Rellyja in Fr. Darbyja daroval in opravil pogrebni obred za pokojno sestro župnik iz St. Albansa, msgr. Murray.

Bratoma Marku in Silvu ter sestri Sonji z družinami izrekamo sožalje in obljubljam o molitveni spomin.

VABIMO VAS NA

*27. slovenski koncert, ki bo letos v Merrylandsu
v soboto, 6. oktobra 2001, ob šestih zvečer.*

*V nedeljo, 7. oktobra,
bo ob 9.30 zjutraj slovesna sveta maša.*

Umrli je VINKO - VINCE NAJGER. Nazadnje je stanoval v Innisfailu, v North Queenslandu.

Rojen je bil 6. marca 1937 na Bizeljskem, kjer ima še dva brata. Med drugo svetovno vojno je bila družina izseljena v Nemčijo, kjer so starši delali na posestvu in se leta 1945 vrnil v Slovenijo.

Vinko je bil zaposlen v Zagrebu v tovarni Kozmos, leta 1957 pa je prekoračil mejo v Avstrijo in leta 1960 odšel v Avstralijo.

Prehobil je skoraj vso Avstralijo in bil zaposlen na več krajih, kot v Snowy Mountains, sekal gozdove, sladkorni trs, lovil krokodile in

delal 30 let do upokojitve kot krmar na ladji. Decembra 2000 je imel operacijo na srcu, ki ni uspela in letos marca je podlegel posledicam.

Bil je kremiran v Cairns krematoriju, kjer se nas je zbralo lepo število prijateljev vseh narodnosti. Del njegovega pepela je bil posut okrog domačije, del pa je bil poslan na Bizeljsko, kjer je bila pogrebna maša in pepel je skranjen v družinskem grobu.

Pokojni Vinko zapušča sina Vinca, ki živi v Cairnsu.

Marica Vogrinčič, Silkwood

kotiček NAŠIH MLADIH

Andrew Bratina

Živio! Wow, is it September already? Well, sadly, this month we farewell to Melbourne's Pater Metod. We wish him all the best in his endeavours in Lemont, USA, and thank him for all the hard work that he has done in the 4 years he has been in Australia. At the same time we look forward to welcoming Pater Ciril to our Community.

bratboy007@hotmail.com

The Editor Andrew Bratina

50th Anniversary of Franciscans in Australia

On Saturday 25 August, the three Slovenian Churches of Australia, (Sydney, Adelaide and Melbourne) celebrated the 50th Anniversary of Franciscans in Australia.

The night was hosted in Melbourne and began with a short litany, which was led by the Bishop of Maribor, Dr. Franc Kramberger. Following this was a cultural program based on the *Canticle of the Sun*, which was written by St. Francis.

The program included many Melbourne performers and concluded with *Come sing a song of joy* as the grand finale.

There were many guests on the night: Fr. Stane Zore, Franciscan Provincial for Slovenia, some Australian Franciscan Fathers, Very Rev. Fr. John Raccanello, Episcopal Vicar for Migrants, just to name a few.

All in all it was a very professional and entertaining night and all the people who were involved should be congratulated.

Thanks again for reading the corner. I hope that you have enjoyed it. Before I go, on behalf of the Slovenian Dance group Iskra, I would like to extend an apology to one of our members, Sabina Vogrin who was accidentally left out in the last Misli's article on Melbourne's Iskra.

The 2001 Sydney Youth Concert

Looks like the time has come again when we show to Slovenians in Australia what the youth can do. Melbourne is definitely ready; our bus is booked out with a waiting list.

I have heard from Sydney that they are ready too & I am sure that Adelaide has planed something, too.

See you at the show!

VOICE FROM SYDNEY

We have 17 wonderful students and between the three teachers Danica Šajn, Kristina Šuber and Danica Grželj we have a lot of fun. They prepared for Mother's Day in May and did the Mother's Day Concert on Sunday 13th May. The children are so proud when they get up on the stage and show everyone what they have learned. The months passed by quickly and

before we knew it, it was time to prepare for Father's Day, which we had to have one week after on Sunday, 9th September. This didn't stop the kids from showing their dads and families what they had learnt. It is also a credit to the parents who take the time to bring their children to lessons and who also take the time to teach their children the poems and songs. Things don't stop there. We are now preparing for the Sydney Youth Concert on October 6th, then for Maturantski Ples in November and to close of the year Miklavževanje in December. It is wonderful to see these kids enjoying learning. Thank you to Daniel, Stephanie Šuber, Luka in Lana Gojak, Luke and Mitchell Bleasing, Nadia Laznik, Brendan Dekleva, David and Keira Galbraith, Daniel Samsa, Nicholas Kobal, Lauren Stariha, Sarah Košorok, Jessica in Olivia Murko for being great kids.

Kristina Šuber

MARIJA, PRIBEŽALIŠČE GREŠNIKOV

O, Marija, blaga,
mila Mati Božje milosti,
grešnika ne boš pustila
pasti v brezno žalosti.
Oj, čez me, prosim te,
usmili se, usmili se!
Mati mila, o Marija,
usmili se, prosim te!
Tvoje milosti potreben
se pred tabo zdaj solzim,
ako ravno nisem vreden,
biti tvoj otrok želim.
Pod svoj sveti plašč
zagrinjaj mene pred sovražnikom,
v sveti raj me enkrat spremljaj
k vsem nebeškim angelom.

Anton Martin Slomšek

MICK OGRIZEK, MA, LLB (HONS)
LEGAL PRACTITIONER

TELEPHONE: (03) 9748 3650 FAX: (03) 9748 3619
MOBILE: 0418 326170 EMAIL: MOG@NETSPACE.NET.AU

POSTAL ADDRESS:
P.O. BOX 175, WORLD TRADE CENTRE VIC 3005

**GOJAKS MEATS
& SMALL GOODS**

Rojakom
v Sydneyu

se toplo
priporočam!

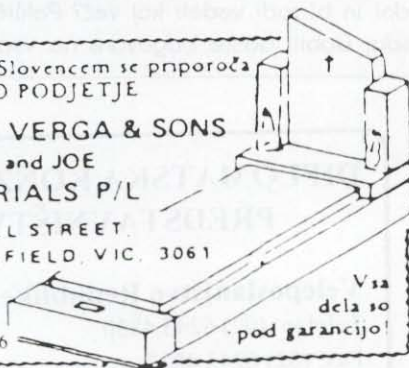
220 Burwood Rd, Burwood N S W. 2134
Phone: (02) 747 4028

Melbournskim Slovencem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD VIC. 3061

Tel: 359 1179
A H: 9470 4046

Vsa
dela so
pod garancijo!

PRODAJA IN NAKUP HIŠ

WALTER DODICH Mobile: 0413 262 655

IRENE DODICH Mobile: 0411 649 106

AGENTA ZA PRODAJO NEPREMIČNIN

HOCKING STUART Camberwell Office

693 Burke Road, Camberwell, Victoria 3124

Tel: 9882 4700 Fax: 9882 4766

Internet: www.hockingstuart.com.au

Email: camberwell@hockingstuart.com.au

TOBIN BROTHERS
a better way

Viktorijskim Slovencem na uslugo v času žalovanja

Head Office

NORTH MELBOURNE 189 Boundary Road 9328 3999

BERWICK 9796 2866 NOBLE PARK 9538 4999

BRIGHTON 9596 2253 PAKENHAM (03) 5940 1277

CRANBOURNE (03) 5996 7211 RINGWOOD 9870 8011

DONCASTER 9840 1155 ST ALBANS 9364 0099

EAST BURWOOD 9886 1600 SUNSHINE 9364 8711

ESSENDON 9331 1800 WERRIBEE 9748 7900

FRANKSTON 9775 5022

GLENROY 9306 7211

MALVERN 9576 0433

MOORABBIN 9532 2211

Member AFDA

Frances Tobin & Associates

EAST BURWOOD 9802 9888

BRIGHTON 9596 8144

TRIMM

Are your dentures more
comfortable in a glass...? If so,
for a **free consultation** contact
STAN KRNEL
DENTAL TECHNICIAN
specialising in dentures
and mouthguards.

391 Canterbury Rd, Vermont
Tel: 9873 0888

Bi raje imeli umetno zobovje v
kozarcu...? Če ne, za **prvo**
brezplačno posvetovanje,
z zaupanjem pokličite:
STANKO KRNEL
ZOBNI TEHNIK
specialist za umetno zobovje
in zaščitne proteze.

Suite 7/14 Market St, Box Hill
Tel: 9898 6293

*Dom počitka matere Romane
Slovenski dom za ostarele
11-15 A'Beckett St, Kew, Vic. 3101*

*Mother Romana Home
Slovenian Hostel for the Aged
Ph: 03 9853 1054 Fax: 03 9855 0811*

Dom počitka matere Romane je slovenska ustanova, ki za daljši ali krajši čas nudi domače okolje ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego. Prijazne in tople sobe, domača hrana, vesela družba, popolna zdravniška nega in vsa oskrba so samo del tega kar boste našli v domu počitka, samo 20 metrov od slovenske cerkve v Kewju.

Pogoj za sprejem v dom je *Aged Care Assessment Document*, ki vam ga priskrbi vaš zdravnik.

Osnovna cena je 85% od avstralske starostne pokojnine in je v skladu z vsemi pravili in predpisi določenimi z zakonom tako imenovanega *Aged Care Act 1997*. Pogoj za sprejem v dom ni na osnovi posameznikovega premoženja, temveč na podlagi njegovega zdravstvenega stanja in potrebi po negi.

Ste že razmišljali o tem, kakšno bi bilo življenje v domu, poznate koga, ki bi po vašem mnenju potreboval njegove usluge ali pa ste samo radovedni in bi radi vedeli kaj več? Pokličite upravnico po telefonu in se dogovorite za primeren čas oglada. Dobili boste odgovore na vsa vprašanja.

GLAS SLOVENIJE

Informativni mesečnik z angleško prilogo
"The voice of Slovenia"

P.O.Box 167 Winston Hills, NSW 2153

Telefon: (02) 9674 9599

SLOVENSKA TV 31 - Sydney

Vsak ponedeljek ob 18.00 uri

Domača stran na internetu:

STIČIŠČE AVSTRALSKIH SLOVENCEV

glasslovenije.com.au

DIPLOMATSKA KONZULARNA PREDSTAVNIŠTVA

Veleposlaništvo Republike Slovenije

Telefon: (02) 6243 4830

Fax: (02) 6243 4827

Embassy of Republic of Slovenia, P.O. Box 284
Civic Square, Canberra, ACT 2608

Generalni konzulat RS Sydney

Telefon: (02) 9517 1591

Fax: (02) 9519 8889

P.O. Box 188, Coogee, NSW 2034

Generalni konzulat RS Nova Zelandija

Telefon: (04) 567 0027

Fax: (04) 567 0024

P.O. Box 30247, Lower Hut, NZ ali

P.O. Box 5, Smithfield, NSW 2164

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

**Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela**

164 Victoria Street, Brunswick, 3056 VIC.

Telephone: 9387 8488

Novo in staro branje iz Baragove knjižnice

Draga Gelt: ZNAŠ SLOVENSKO? DO YOU KNOW SLOVENIAN? Tečaj slovenskega jezika za odrasle (Slovenian Language Course for Adults), cena \$20.- in **OSNOVNA SLOVNIČNA PRAVILA IN VAJE**, cena je prav tako \$20.

MODERNI ANGLEŠKO-SLOVENSKI IN SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR v žepni izvedbi s trdimi platnicami. Cena je 80 dolarjev.

Draga Gelt, Magda Pišotek, Marija Penca: UČIMO SE SLOVENSKO – LET'S LEARN SLOVENIAN, I., II. in III. del. Cena je \$15.- za posamezni del.

Ivan Kobal: THE SNOWY - CRADLE OF NEW AUSTRALIA, cena knjige s trdimi platnicami \$30, z mehкими platnicami \$20.

Jožko Šavli, Matej Bor, Ivan Tomažič: VENETI, FIRST BUILDERS OF EUROPEAN COMMUNITY - angleški prevod, trde platnice, 534 strani, 150 ilustracij; cena je \$45.

VENETI V EVROPI 2000, tretji venetski zbornik, Ivan Tomažič. 304 strani, cena \$25.

SLOVENCİ - KDO SMO, OD KDAJ IN ODKOD IZVIRAMO, cena 35 dolarjev.

SVETO PISMO STARE IN NOVE ZAVEZE - cena je 50 dolarjev.

SVETO PISMO STARE IN NOVE ZAVEZE, žepna izdaja, cena je 45 dolarjev.

Dr. Vladimir Vulikič: GLASBENIK STANE HABL - VRHNIČAN V DOMŽALAH, \$35.

Karel Mauser: LJUDJE POD BIČEM - povest, napeta ljubezenska zgodba v štirih knjigah žepne izdaje, v kartonskem ovitku, cena je 35 dolarjev.

SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR - cena je \$28.-

ANGLEŠKO-SLOVENSKI SLOVAR - cena je \$28.-

NOVO! Ivan Lapuh: POTOK TREH IZVIROV, črtice, pesmi in aforizmi, cena je \$15.-

100 RECEPTOV SESTRE NIKOLINE, 1., 2., 3., 4. in 5. del - cena posamezne knjige \$10.

Videokasete iz Baragove knjižnice

SLOVENSKI MLADINSKI KONCERTI V AVSTRALIJI 1975 - 1999, spominski video ob 25. slovenskem mladinskem koncertu, \$10.

TAM NA VRTNI GREDI (30 minut) - Tanja Meža, Maja Lesjak, citre Marjan Marinšek. \$10.-

PETINDVAJSETI SLOVENSKI MLADINSKI KONCERT V MELBOURNU, 1999 - \$25

D & F BUTINAR

SPRAY PAINTING

DARKO BUTINAR

Specialising in:

- Trucks Industrial Equipment	- Sand Blasting
- Windscreen Replacement	- Sign Writing
- Steam Cleaning	- Tyre Seal

12/177 Northbourne Rd

Campbellfield, 3061

Phone/Fax: 9305 3154

PAPEŽ JANEZ PAVEL V SLOVENIJI, obisk svetega očeta maja 1996. Cena \$25.-

KARAOKE - SLO HITI, I. del, cena je 25 dolarjev.

ZGODBA O BELEM KONJU - naši lipicanci, cena je \$25.-

Prosimo, da k ceni naročenega prištejete tudi poštnino.

STILL CELEBRATING THE NEW MILLENIUM

FOR ALL YOUR TRAVEL (hotels, car rentals, insurance...) around Australia, New Zealand, North and South America, Europe, Asia, Africa and also for MONTHLY GROUPS TO SLOVENIA, please contact us for dates and economical rates. Make an early reservation to avoid disappointment.

GROUPS FOR SLOVENIA
departing from ADELAIDE, BRISBANE, CANBERRA,
MELBOURNE and SYDNEY

We are now sole agents in Australia for the ABC Car Rental
Company in Slovenia.

Please contact us for very economical rates.

Lic. No:
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH
POTOVANJ NA OBISK SLOVENIJE V LETU 2001

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanja!
PRIDEMO TUDI NA DOMI

ERIC IVAN GREGORICH
Slovenija Travel / Donvale Travel
1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 9 842 5666